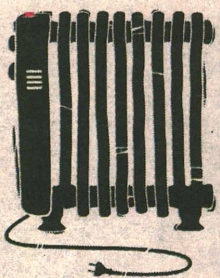

Stort intervju: Blir dødsstraff for homo- file i Uganda en realitet?

FOTOILSTRASJON: JOSHUA HANGER OG KASIA MIKOLAJEWSKA

side 6-7

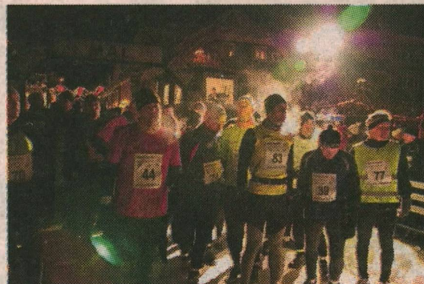
RADIATOR-HJELP: INTERVJU MED SAIH
OM AFRIKA SOM HJELPER NORGE MED Å
OVERLEVE EN GRUSOM NORSK VINTER

SIDE 9

APPELLERER FOR FLERE STUDENTBOLIGER:
Studentparlamentet kjemper for å
få flere boliger for studenter

SIDE 10

MØRKETIDSLØPET: Bli med oss på 10
års-jubileum!

SIDE 22

TIFF 2013: Hva kan vi forvente av
årets filmfestival?

SIDE 23

leder

BARBARA LESZ, ANSVARLIG REDAKTØR
BARBARA@UTROPIA.NO

en annen vinkel

Vi avslutter semestret med en utgave hvor menneskerettigheter er den røde tråden. Av alle artiklene i denne utgaven liker jeg best artiklene om Ugandas nye anti-homofili lov (side 13 og 14). Saken om Ugandas kontroversielle lov ble dekket i mange ulike aviser, nettsider, og radiostasjoner. Siden vi er en studentavis prøvde vi å finne en vinkel som gir studenter nærmere innsikt, særlig for oss i Tromsø. Til slutt fikk vi intervjuet to ugandiske studenter ved UiT som forteller om situasjonen i hjemlandet sitt.

Etter intervjuene forstod jeg at det ikke er så mange andre som skrev om saken fra nettopp denne vinkelen. Jeg er veldig glad at vi rakk å utarbeide en mer «personlig», «menneskelig» vinkel. De to studentene er ikke medlem i den ugandiske regjeringen eller LGBT-aktivistgrupper i Uganda. En kan spørre – hvorfor er da deres synspunkt så viktig? Mitt svar er som følger: De representerer meninger som vanlige borgere fra Uganda.

Vi fokuserer ofte på den store verden av politikk og glemmer ofte vanlige folk. Er de ikke viktige? Er det ikke vanlige folk politikken påvirker mest?

Etter at jeg har lest begge intervjuene har jeg endelig forstått hvordan anti-gay loven påvirker ugandere. Det mest sjokkerende er at selv heterofile kan bli påvirket av loven. Så lenge det finnes en tilknytning mellom dem selv og homofile kan de bli strafferettslig forfulgt. En annen faktor som kommer fram i intervjuene er at navnet, Kill-the-gays-bill, som massemediene bruker i tilknytning til saken, er feil. Jeg mener navnet er villedende og urettferdig mot det ugandiske samfunnet. Om du vil finne ut hva loven faktisk innebærer og hvilke elementer av ugandisk kultur muligens vil følge, anbefaler jeg å lese intervjuene.

I denne utgaven kan du også lese om Studentparlamentets appell til Kunnskapsdepartementet ønske om å bygge flere studentboliger (side 10). I tillegg kan du lese et intervju med Jihyun Liz Lee, SAIHs nestleder. Her forteller hun Utopia om Radi-Aid sin uventede suksess.

I sportsseksjonen kan du lese om årets Mørketidsløp. Kulturseksjonen omtaler Tromsø Internasjonale Filmfestival 2013: du kan lese et intervju med programsjefen, Martha Otte, og en artikkel om en av festivalens temaer: skating.

Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vær varsomplakaten for god presseskikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

LAYOUTANSVARLIG:
JOSHUA HANGER
JOSHUA@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
SALLY ROSENDAHL
SALLY@UTROPIA.NO

SPORTSREDAKTØR:
ILONA URBÁROVÁ
ILONA@UTROPIA.NO

ØKONOMI- OG
ANNONSEANSVARLIG
ALEXANDRA TENEBROSO
ALEX@UTROPIA.NO

NETTREDAKTØR:
CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

TRYKK:
NRI TRYKK TROMSØ

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138
TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKTOR@
UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

Oversikt

Nyheter

side 4

Intervju: Tilbake fra Midtøsten	side 04
Uganda: Santo	side 06
Uganda: Tom	side 07
AU fokuserer på Øst	side 08
Intervju: Radi-AID	side 09
Appellen fra Studentparlamentet	side 10
Nierradakti	side 11
Samfunnspalten	side 11
Enquete: Julegaver	side 12
Menneskerettsorganisasjoner	side 12

Meninger

side 13

Kommentar: Hvorfor EU og ikke Gandhi?	side 13
Hvordan å studere	side 14
Hva betyr det å være student?	side 14
Schnørr	side 15
Pensjonister som eksamensvakt	side 15

Sport

side 17

Hitchhiking part 4	side 17
Mørketidsløp	side 18
Ice Hockey	side 20

Kultur

side 21

Hobbits return	side 21
TIFF 2013	side 22
TIFF Intervjuer	side 23
Musikk	
Konsserter	side 24
Metal Page	side 28
CD Anmeldelser	side 29
Driv anmeldelser	side 29
Film	
VT Spalten	side 30
Filmklubben	side 30
Kunst	
Kunst anmeldelser	side 31
Kunst på Campus	side 31
Teater	
Teater anmeldelser	side 32
Bokanmeldelse	side 32
Spill	side 33

Underholdning

side 34

Kjemi	side 34
Mat	side 34
Kulturredaktøren anbefaler	side 34
Humor	side 35

Ukas øyeblikk av Sally Rosendahl

Bildespesial: Julestemning

FOTO: OLGA SHAVRINA

FOTO: OLGA SHAVRINA

FOTO: OLGA SHAVRINA

FOTO: OLGA SHAVRINA

FOTO: SUNNIVA JOHANSEN

FOTO: SUNNIVA JOHANSEN

Utropia for

35 år siden

1979:

Utropia skriver om tre bøker sosialister ikke kommer utenom: David Rjasanovs Marx og Engels, Jørn Svensson og Marxs tekstutvalget.

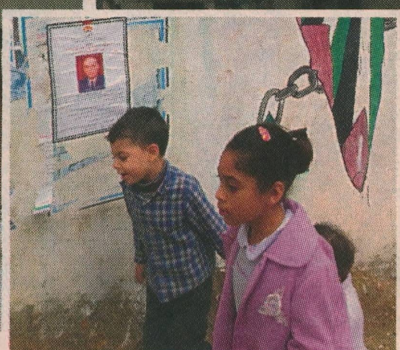
10 år siden

2002:

Studenttinget kan miste heltidsleder: For å beholde leder på alltid kan Studenttinget bli nødt til å bruke av den økte semesteravgiften.

PALESTINSKE BARN

UTSIKT OVER BURJ FLYKTNINGELEIR.

Tilbake fra Midtøsten

Hun nekter å si at hun er modig, Marit som nettopp har kommet hjem etter tre måneder i en palestinsk flyktningeleir i Libanon.

TARJEI KNUDSEN TVEDTEN
TARJEIKT@GMAIL.COM

Jeg er ikke noe mer modig enn andre, sier hun og smiler. Jeg møter Marit Ødegården på Kafé Sånn mens Tromsø er på vei inn i mørketida. Hun har på seg en strikket, blå og hvit ullgenser. Det er så mye å fortelle.

– Jeg hadde bare skikkelig lyst til å reise dit, forteller sykepleierstudenten. Utvekslingen med praksis i eldreomsorg foregikk i Burj, en flyktningeleir rett utenfor Beirut. I tre måneder bodde hun på et knøttlite 1,6 kvadratkilometer stort området med like mange mennesker som halve Tromsø by. Hun forteller meg om den blodige og forferdelige historien til Burj som startet i 1948, om flykninger som ikke fikk vende tilbake, om grusomheter på 80-tallet i krigen

mellom Israel og Libanon og om hvordan folk har blitt boende i leiren i over 60 år.

– De trodde det var midlertidig, at de skulle få vende tilbake igjen, sier hun og forteller om hvordan de fleste som flyktet er døde i dag.

Hjemmebesøk

På de mange hjemmebesøkene traff hun noen få, gamle damer som husket flukten som om det var i går. De hadde et enormt behov for å fortelle sin historie, særlig til utlendinger. Midt mellom blodtrykkmåling og andre sykepleierrutiner fikk hun høre om hvordan de gikk over grensen til fots. – Det er helt vilt. Ei dame fortalte at lillesøsteren hennes ble født på veien mens de gikk. På veien, liksom. Det er vanskelig å forestille seg. Men det var mye galgenhumor, legger hun til. – Det er noe av det som holder dem oppe.

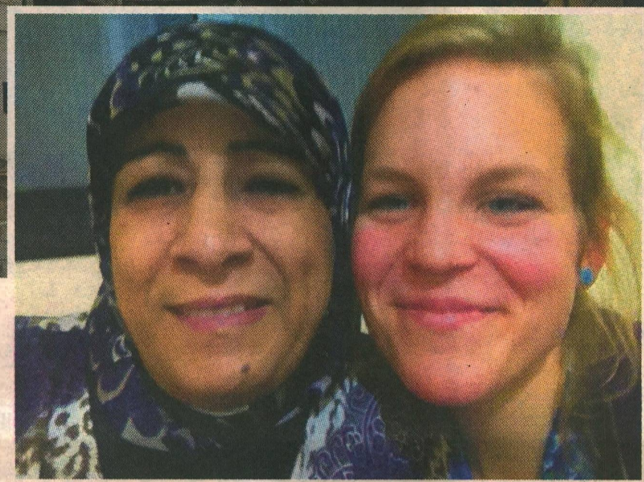
I starten var alt spennende og alle opplevelser ble positivt ladet. Etter hvert sank alvorret inn, sier Marit.

– Jeg tok inn over meg hvor forferdelig de har det, hvor urettferdig ille situasjon de lever i. Da ble jeg trist, forteller hun.

Å finne sitt verdigrunnlag

Som besøkende prøvde hun å lære seg hvilken normer som gjaldt. – Noen hadde ikke så stor forståelse for at jeg kom fra en annerledes kultur. Mange spurte meg hvorfor jeg ikke var gift og ikke hadde barn. Det var en selvfølge for de fleste palestinere, sier hun.

– I begynnelsen godtok jeg alt. Jeg prøvde å leve på deres premiss, både i det faglige og sosiale. Men etter hvert skjønnte jeg at mitt eget verdigrunnlag måtte bli tydelig, at det måtte gå begge veier, sier hun, og forteller om hvordan hun ble sliten av å hele tiden spille en rolle. – Personlig handlet det om

EN AV SYKEPLEIERNE MARIT JOBBET MED FRA WOMEN HUMANITARIAN ORG.

BILDER: MARIT ØDEGÅRDEN, KATHINKA GJERUSTAD

å finne frem til meg selv og stå for det. Første bud er alltid å forstå. Men så måtte jeg våge å diskutere for eksempel kulturelle forskjeller om for eksempel kjønnsroller. Å innse at det ikke handler om rett og galt, men om at vi er forskjellige, sier hun om hvordan hun ble kjent med sitt eget verdigrunnlag på nytt.

Smerte og lidelse

Siden palestinere nektes statsborgerskap fra Libanon og ikke får noe offentlig hjelp, er det FN og Palestinske Røde Halvmåne som tilbyr helsetjenester. Marit jobbet under den palestinske organisasjonen Women's Humanitarian Organization som drev eldreomsorg og hjemmehjelp. Hun forteller om hvordan hun møtte en rekke livsstilssykdommer som diabetes, hjertesykdom og høyt blodtrykk blant de eldre.

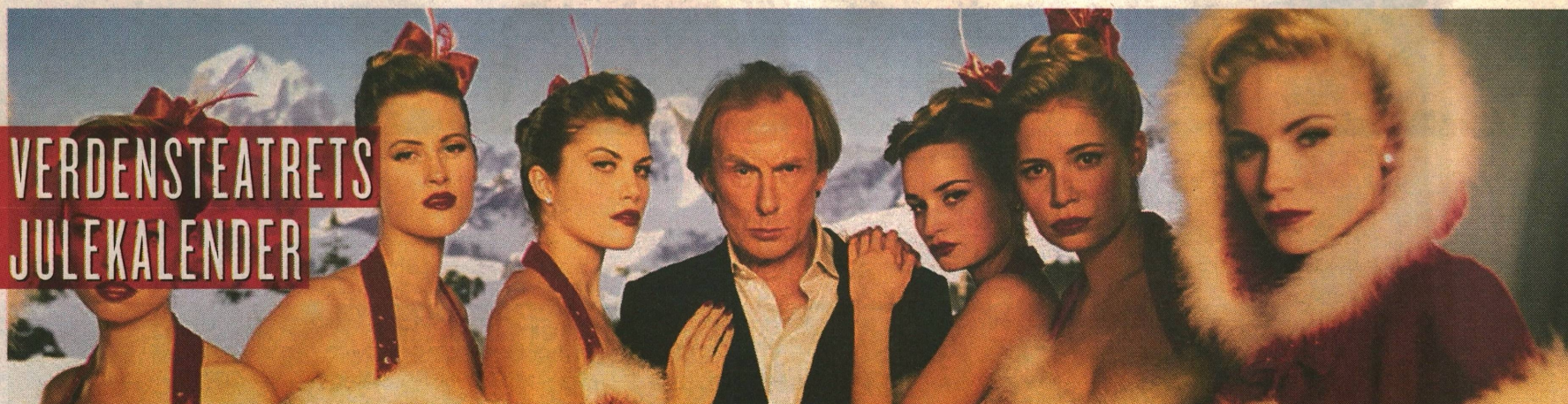
– Det er så vanvittig mye smerte og lidelse der. Oppgitthet og sorg er en del av hverdagen, og det fører med seg livsstilssykdommer. De har ingen fremtid, ingen muligheter, derfor tar de ikke ansvar for egen helse. Det er opp til Gud, forteller Marit om holdninger hun møtte fra de som har gitt opp.

– Jeg møtte så mange fine mennesker, sier hun. – Det er helt utrolig hvordan de klarer å takle den situasjonen de er i. Med humor, smil, latter og en enorm gjestfrihet. Men mange traumer blir fortrent. Alle er preget av den grusomme historien, og den urettferdige situasjonen de lever i. Det var en forferdelig trist stemning i leiren når Gaza ble bombet.

– Oppholdet har påvirket hele livet mitt. Nå vil jeg jobbe mer med marginaliserte grupper her i Norge, avslutter hun.

VERDENSTEATRET

K I N O

VERDENSTEATRETS JULEKALENDER

Fanny og Alexander, Reisen til Julestjernen, Love Actually, It's a Wonderful Life og Home Alone. Verdensteatret inviterer i desember til et gjensyn med tidenes beste julefilmer. Vi har satt sammen et program med visninger av juleklassikere i alle sjangere for filmelskere i alle aldre. God jul!

Se www.verdensteatret.no for hele programmet. Følg oss på Facebook!

PRESSENS FAGLIGE UTVALG UTTALER:

Sak nr. 258/12

pressens faglige utvalg
PFU

PFU er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund.

Organet som har medlemmer fra presseorganisasjonene og fra allmennheten, behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål (trykt presse, radio, fjernsyn og nettpublikasjoner).

Adresse: Rådhusgt. 17
Pb. 46 Sentrum 0101 Oslo
Telefon: 22 40 50 40
Fax: 22 40 50 55
E-post: pfu@presse.no

Klagen gjelder en artikkel (nett og papir) publisert i Utopia, studentavisa ved Universitet i Tromsø. Papiravisen utgis hver 14. dag. Klagen gjelder også et videointervju publisert på nettstedet You Tube. I artikkelen og innslaget kommer én av studentene ved Visuelle kulturstudier med kritikk av ledelsen på studiet. Klager er instituttlederen. Hun reagerer på at hun ikke har fått mulighet til samtidig imøtegang og hevder både artikkelen og innslaget inneholder sterke beskyldninger av faktisk art.

Utopia innrømmer at de skulle ha tatt kontakt med klager på et tidligere tidspunkt, slik at hun kunne svart i samme utgave som studenten, men mener likevel det må være greit. Det vises til tids- og plassmangel. Avisen ga raskt klager et tilbud om tilsvar på nett, hun fikk også rikelig med plass til en kommentar i neste utgave av papiravisa. Det vises også til at avisa publiserte en korrigerende både på nett og You Tube.

Pressens Faglige Utvalg vil innledningsvis opplyse at styret i Norsk Presseforbund har vedtatt at PFU kan behandle klager mot sosiale medier når det er åpenbart at innholdet er en del av den redaksjonelle virksomhet. Utvalget mener det påklagede You Tube-innslaget er en del av Utopias virksomhet, og registrerer at den innklagede heller ikke påstår noe annet.

Utvalget mener Utopia var i sin fulle rett til å sette et kritisk søkelys mot instituttledelsen. Å videreformidle kritikk fra studentene må sies å være en viktig oppgave for en studentavis. Men et sentralt prinsipp innenfor presseetikken er at beskyldninger og påstander av faktisk art ikke kan publiseres uten at den som angripes får anledning til å ta til motmæle samtidig – i samme artikkel eller innslag, jmf. Vær Varsom-plakatens punkt 4.14. Denne imøtegangsretten gjelder ikke bare for personer, men også for institusjoner. Utvalget vil også minne om Vær Varsom-plakatens punkt 3.2, når det gjelder å være kritisk til kildene og kontrollere opplysninger.

I det påklagede tilfelle mener utvalget at det fremkommer en rekke beskyldninger av en slik art at imøtegangsretten er utløst. Selv om utvalget merker seg at Utopia har merket nettartikkelen og videoinnslag i etterkant av publiseringen, samt tilbudt klager rikelig med plass til tilsvar, finner utvalget at dette likevel ikke kan sies å veie opp for det opprinnelige overtrampet.

Utopia har brutt god presseskikk.

Oslo, 20. november 2012

Hilde Haugsgjerd,
Line Noer Borrevik, Håkon Borud, Øyvind Brigg,
Hadi Strømmen Lile, Eva Sannum, Henrik Syse

SAMMENDRAG:

14. september 2012 publiserte Utopia en artikkel med tittelen «Visual Culture Studies, what are you not telling us?» på nett og papir. I ingressen skrev Utopia følgende:

«Poor management and bad blood threatens the quality of the Visual Culture Studies Master's Program at UiT.»

Artikkelen inneholdt et intervju med Esben Olesen, en student ved visuelle kulturstudier. Olesen kom med kritiske uttalelser om VCS. Studenten sa blant annet:

«- We've had three administrators in three semesters.»

«- There is a lack of basic information being given to students, explains Esben, who got the feeling that for periods of time there were no administrators, considering that many of the professors had to do such work themselves.»

Esben mente også at administrasjonsproblemene i faget har eksistert lenge. Han fortalte også at administrasjonen ikke reagerte på et brev studentene ved VCS hadde skrevet til ledelsen.

I tillegg etterlyste Olesen et mer tverrfaglig samarbeid mellom visuelle kulturstudier og sosialantropologi:

«-I'm just a student and I want to know why these two departments don't work

together and the word from people around these studies is that there is old personal stuff that is causing this- there is bad blood between these two studies. And it's apparently been going on since VCS was created.»

I bildeteksten skrev Utopia «VCS 3rd year student, Esben Olesen speaks with Utopia about problems a Visual Culture Studies.»

Sammen med teksten produserte Utopia et 15-minutters langt videointervju med Esben Olesen. Videoen ble lagt ut på YouTube.

I plakaten på begynnelsen av innslaget står det som følger:

«Visual Culture Studies, What are you telling us? The following interview contains everything that could not be included in the article of the same name printed in issue # 11 of Utopia 2012»

I videoen forteller Esben Olesen blant annet hvordan instituttet lovet studentene støttefunksjoner som ikke tilbys og at folk har sluttet underveis på grunn av dårlig lederskap.

Utopia informerte Gøril Nilsen, leder ved Institutt for arkeologi og sosialantropologi ved Universitetet i Tromsø, at det ble publisert en kritisk artikkel mot Institutt for arkeologi og sosialantropologi i den første utgaven. Utopia

informerte Nilsen om at hun får sjansen til å uttale seg i den neste utgave, om ønskelig. Dette ble det informert om en dag før Utopia nr.11 gikk i trykk. Utopia mente at på grunn av sakens størrelse og komplikasjon, så burde Nilsen uttale seg i en oppfølgende artikkel. Nilsen reagerte på at hun ikke fikk komme til ordet i artikkelen og mener Utopia har brutt Vær Varsom-plakatens punkt 4.14 (den samtidige imøtegangsretten) og punkt 4.15 (tilsvarsretten). Nilsen skrev:

«Som det kommer frem av min imøtegangelse av 28. september 2012 er mange av de opplysningene som fremsettes i intervjuet av Esben Olesen feilaktige, noe som lett kunne blitt avdekket med sjekk av kilder som finnes åpent på nett, slik beskrevet i mitt tilsvar. Jeg antar at Utopia også har et ansvar på dette område jamfør vær-varsomplakatens punkt 3.2.»

Utopia publiserte en korrigerende på nettsiden der redaksjonen advarte leserne på at artikkelen bare presenterte en side av saken og at den andre siden skulle bli publisert i den neste utgaven av Utopia. I utgave 12 ble Gøril Nilsens tilsvar publisert i Utopia. Hun ønsket likevel å opprettholde klagen. Nilsen påpeker at både nettartikkelen og videointervjuet mangler en kobling i lenke til sitt tilsvar.

Utopia beklager feilen.

Discussing a controversial bill in Uganda

Utropia spoke with Santo Asimwe, a Ugandan student at UiT, about the background for the controversial anti-gay law passed in his home country.

MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

Rebecca Kadaga, the Speaker of the Ugandan parliament, has recently announced in the media that Uganda will pass the "Kill the gays" Bill at the end of December 2012. She referred to the Bill as a Christmas gift for the Ugandan nation. Passing the Bill would mean to set tough sentences - the death penalty for homosexual rape of under-aged children and homosexual incest, and life imprisonment for having a homosexual relationship in Uganda.

Utropia got in touch with Santo Asimwe, a Peace and Conflict Transformation Student at the UiT, who was born in Uganda 34 years ago. The purpose of our interview was to find out how the Bill is perceived by a Ugandan citizen currently living in Europe, and where the roots of Ugandan strong anti-gay feelings lay?

Utropia: Was homosexuality always punishable by law in Uganda?

Santo Asimwe: I picked interest in the whole anti-gay issue in around 2010. That's when I heard about the anti-gay law for the first time.

Utropia: Where do the strong anti-gay sympathies in Uganda come from?

Asimwe: The roots lay, as the president himself said, in the culture. Most African societies, and Uganda's in particular, find homosexuality very obscene. It is intolerable to see man and man or woman and woman in a relationship. It has been rooted in the African culture forever.

Utropia: How exactly do you perceive homosexuals these days then?

Asimwe: I do not hate homosexuals. I was just so surprised in the past, and asked myself: How is this even possible? I just expressed astonishment that such a thing

could even happen. My mind changed through time, though. I believe that many of the African students who were exposed to European culture were eventually thinking like me. But of course some of them are still very anti-gay. I say - seizing money that you get for research related to AIDS - that is a crime. Let us assume that for some people being gay is a crime - which is not. Now you have these two crimes. Which one outweighs the other? Stealing money is incomparable to being homosexual. However, we should use any means possible to punish those who lure young under-aged boys into the whole homosexual thing.

Utropia: Do you feel the anti-gay Bill is necessary in Uganda?

Asimwe: No, I feel it is not necessary to give them the death penalty or life imprisonment. As I said, homosexuality is not a crime. How can you use such a penalty on an issue that is not a crime in the first place?

Utropia: But the majority of Ugandan citizens do not see it like you do. The Bill has been required by most citizens of Ugandan.

Asimwe: That is true, most people in my country are very against homosexuals.

Utropia: What do you believe the consequences of passing the Bill will be for Uganda as a country?

Asimwe: When the war ended Norway, Sweden, Ireland and Denmark started supporting a so-called Peace Recovery and Development program. That money has however been stolen. The consequences were that the states cut their aid. All newspapers wrote about the crisis. The government itself was pleading not to cut the aid. The situation is very bad as we speak. How bad would it be if those who provide the aid would insist on cutting it totally as a reaction to Uganda passing the bill? What I don't know is whether the Ugandan government would take such chance and pass

the law. I personally think they may have to reconsider it. And even if we don't come out publicly and say "we changed our minds", they may have to shelve it for some time.

Utropia: Is it just common sense or are you basing your thoughts on knowing your culture and your people well?

Asimwe: Yes, I know our people and our leaders back home. There is something that we call the Domestic Relations Bureau, which was written back in 1960. We are very patriarchal society and it appears that there were certain aspects of the DRB that wanted to liberate women from this patriarchal attitude. These aspects are still there today, and they were shelved because they were causing so many arguments. Therefore, I think they may have to shelve this Bill as well in order not to cause more conflict.

Utropia: What do you think the consequences will be for Ugandan society if the Bill is passed? Have you heard about David Kato, the gay activist, who was murdered with a hammer in his house because his was noted in the newspaper as a homosexual? Do you see any similar cases coming? Also, I discovered that you have Gay Pride every summer in Uganda, and even a couple of LGBT groups. What will happen to these people now?

Asimwe: I am quite detached from the gay communities and I only read about this in the media. But I can't say to what degree the groups or communities are active. Being gay in Uganda has a lot of negative impacts on life. I have personally not seen any indigenous Ugandan who would publicly declare they are gay. Usually it is foreigners who come to Uganda and publicly say they are gay. It is going to be very difficult now for people from other countries to promote homosexuality in Uganda. You know, I am 34 years old and I had never really thought about this whole "being gay" issue until around 3-4 years ago. Then I realized: It can actually happen that somebody is homosexual. So it is something I picked up an interest in just a few years ago.

FOTO: SUNNIVA JOHANSEN

SANTO ASIMWE SPEAKS ABOUT A CONTROVERSIAL BILL IN HIS HOME COUNTRY

Utropia: Is there increased security in for example Kampala (capital of Uganda) that would watch if there are any gays in the bars or on the street?

Asimwe: I am not sure about that. But I have another story to tell. It happened a couple of months ago. Some Academics in Uganda had a meeting with the gay minorities and this came to the attention of a Father Simon Lokodo, Minister of Ethics and Integrity. The priest arranged for security to go to the group and they closed it.

Utropia: How big of a minority are homosexuals in Uganda?

Asimwe: To be sincere I believe it is very small. Especially because of all the stigma and the negative attitude that people have towards gays. I personally haven't seen any people coming out of the closet.

Utropia: Do you think the witch hunt on gays is connected to the quick spread of HIV in Uganda?

Asimwe: No I don't think so. It is all about culture. In the first place, we know AIDS spreads through sex. Plain sex of a male with a female gives AIDS, just like homosexual sex does. It is simply culture.

Utropia: Recently, have there been any crimes that the Ugandan law has punished with the death penalty?

Asimwe: I don't think there are. The president is actually releasing some people who have gotten life imprisonment. An exception may be military crimes. The sentences passed on soldiers who committed crimes when they were still soldiers have been heard of. I have not heard of any civilian getting executed.

Utropia: Did gay-hunt become more intense because people feel encouraged to go after homosexuals?

Asimwe: This morning I was thinking about The Ugandan parliament. Usually when there is a problem, parliament and the whole community raises a lot of noise about the current issue, but before that one is settled another one comes in. And before that one ends, another one starts. So there are so many issues in Uganda that at some point I think that this law will take some time to be passed.

Utropia: How favoured is Rebecca Kadaga, the Speaker of the Parliament? She referred to the Kill the gays bill as a Christmas gift. It has become quite an unacceptable quote in the world.

Asimwe: She is very strong, smart and she knows what she is doing. I don't know whether she is deeply convinced that being gay is wrong or she said it because the community where she comes from condemns homosexual practice. She fears some things, because she is a lawyer and she knows the law well. However, she is very popular. She is also compromised by the president pushing hard to pass such legislations that favour the leading party and the president in particular.

Utropia: How do you see it all ending?

Asimwe: I don't see the bill being passed. There are now issues that came to the stage and are more important than the bill itself. There is a discussion about the minister of energy and the president getting much more power, and talks about the oil issue.

Life-threatening stigma

In 2009 Tom from Uganda co-operated on a piece of art that contained homosexual elements. This had prompted some negative reactions.

MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

Tom has lived in Uganda all his life and came to Norway a year ago.

Utopia: I wanted to meet you to hear the story you told in our previous conversation - with the piece of art that contained homosexual elements.

Tom: Yes. I am not the author of the art piece but my friend asked me to help him. And because of the fact that my name was included I got so many negative comments from so many people. From my fellow students for example. I also go to Church and so many people who go there with me were criticizing me for it. If I knew it contained homosexual elements I really would not do this. Not because I do not want to contribute to it, but because it has very bad implications on me. It is really hard in Uganda.

Utopia: How long have you stayed in Uganda after this happened and before you came to Norway?

Tom: I stayed in Uganda for one year. And during this time, it was 2010, a list with gay names was published in a magazine. It even included addresses and the title stated „Hang them“. Some people included in the list were my friends.

Utopia: So if you have homosexual friends in Uganda, do people assume you are gay as well?

Tom: Some of them yes. In Uganda we have the saying „Tell me who you walk with and I tell you who you are“. So if they see you with a gay they assume you are gay. But I do not understand this. It is not that the gays did not exist before and came just now. They have always been in Uganda. Often people in Uganda look at homosexuality as a European thing that came to Uganda. But gays have always existed there, if you reach some publications you will find it there.

Utopia: What is your opinion on the Kill the Gays Bill that Uganda wants to pass?

Tom: I do not know if it is correct to call it Kill the Gays bill. They do not want to kill all the gays. They want to kill those who will involve under-aged children into homosexual activity. And those who will be found guilty of being gays will be imprisoned. But I feel that gays are also citizens of Uganda and they have so much to contribute, so I do not see any reason why they should be „killed“. That is what I feel. But you cannot express this in Uganda because you will be stigmatized so much.

Utopia: You carry the stigma even if you are straight and have nothing bad to say about homosexuals?

Tom: Yes. At least that is what my experience is. I have had a friend who is gay. I mean -I do not know if he is gay but that is what I heard. We were working together He was the head of the department. I heard so many stories that he was gay. One year after I started working there he was sent away from the place. During holiday, my boss calls me and tells me I should not come back because they have somebody to take over my duties.

Utopia: They let you go only because you were sharing an office with a suspected homosexual?

Tom: I did not get any explanation from them, but I suspect it was the reason.

Utopia: What happened to your friend?

Tom: He is at a new work station.

Utopia: Have you ever seen an openly gay couple? For example in Kampala, the capital.

Tom: There are some bars that were known for that. I do know of stories where policemen disrupt gay meetings. Or pastors coming to this huge rugby field to pray and get rid of the gay demons that occupy the field. Because it is believed that many of our female rugby players are lesbians – that's what people think. The gay people are so stigmatized in Uganda that there is also so much security.

Utopia: Was homosexuality always punishable by law?

Tom: It was a crime since colonialism. But before the penalty was imprisonment. The new bill will be more intense, it shall bring the death sentence. The death sentence was in existence even before, generally, not in terms of homosexuality, but I am not sure how the sentence for gays was before. I think it was some years of imprisonment. And I am not sure what the sentence was for the gays who defiled children. For such thing there will be a death penalty now. Now it is like this: If you are caught in a homosexual relationship, you will be imprisoned for 14 years.

Utopia: Do you have some friends that have been arrested?

Tom: No. Because they have to catch you in the homosexual act.

Utopia: The rumours that somebody is gay do not count then?

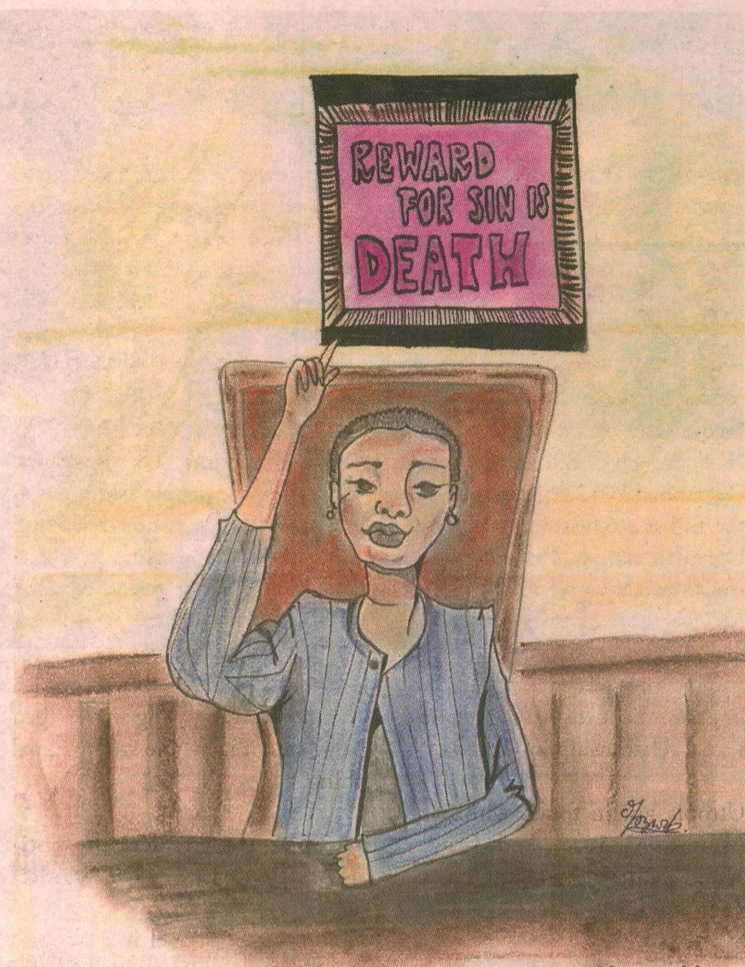
Tom: No. A lot of people that were published in the magazine (with the title Hang Them) are gays, I think, because some of them are involved in these activists groups. Many of them are coming out publicly to speak up, but they cannot be arrested because nobody saw them doing anything sexual with the same gender.

Utopia: Can you imagine that the police will start breaking into the houses just to catch the suspected homosexual in the homosexual act? In case the law is passed.

Tom: I do not know what will happen if the bill is passed. But I have read some newspaper article that states: If you are a landlord and you know there is a homosexual couple in your house, you have to report them within 24 hours. So I think it will be possible for police to do such things.

Utopia: Do you feel like you have less taste to go back to your country when they want to pass such a Bill?

Tom: Well, first of all, I am not gay, I only have some friends that are suspected to be gays. I just feel better in my country and that is why I want to go back. In Uganda the situation is like this: either you

ILLUSTRASJON: NATALIA MAZUR

A UGANDAN STUDENT SPEAKS OPENLY ABOUT THE NEGATIVE IMPLICATIONS FOR PEOPLE WHO ARE SUPPOSEDLY GAYS, AND HOW STIGMATIZED SUCH PEOPLE ARE IN UGANDA

are gay or not, you either support gays or you don't. If it was published (in Uganda) what I am saying here, it would have negative implications for me.

Utopia: How is it with criminality in Uganda? What kind of criminal acts do you deal with most often?

Tom: There are a lot of murders now. At least every week there is an article in the newspaper about it. "They" just dig a hole under the house, crawl in and kill everybody. And the child sacrifices if you heard of that? It also happens almost every week. If the case is registered. Sometimes the parents decide not to say anything.

Utopia: So what happens is that they kidnap a kid, and...?

Tom: Yes, they kidnap a kid, they cut their throat and some parts of the body.

Utopia: In the name of what?

Tom: In name of getting money. They offer this sacrifice to the gods

Sometimes if someone is building a big building, they offer the child's blood so the building prospers. And the amount of such cases is increasing in Uganda.

Utopia: Where do the roots for hating gays in Uganda lay? Is it just something stereotypical for your culture and goes on and on?

Tom: Gays have been forever in our culture, it is nothing new. They once asked our president, I think it was the US who asked, what our president was going to do about gays? And the president said „We do not have them.“ The reason for such the gay antipathies could be because homosexuality is seen as something negative and one simply does not want to be excluded from a community. So you have to keep low profile.

All this makes me sad about my country. But there are so many beautiful things about Uganda as well. And I would love to share them with Utopia in case the opportunity is available.

AU fokuserer på Øst-Europa

I Utopia fra 24. oktober 2012 kunne man lese et intervju med Sergey Varankevich, formann av Civil Forum i Hviterussland. Noen måneder senere har SAIH og to medlemmer fra AU vist en sterk film om Belarus laget av to russiske journalister.

KINE JOHANSEN, LEDER AV STUDENTPARLAMENTET, OG BERNHARD SIEBERT, INTERNASJONAL ANSVARLIG, HAR STARTET DIALOG MED CIVIL FORUM I HVITERUSSLAND

BILDER: CAMERON THOMPSON

MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

Onsdag, 5.12., ble det vist en film om en russisk journalist, Anna Politkovskaya som ble myrdet.

Utopia spurte Bernhard Siebert, internasjonalt ansvarlig for AU, om grunner til at han nylig har fokusert på saker relatert til Øst-Europa og Russland.

Utopia: Hvem sitt initiativ var det at du og Leder av Studentparlamentet, Kine Johansen, dro til Hviterussland for to måneder siden? Og hvorfor?

Siebert: Vi kjente Sergey, daværende leder for den hviterussiske samfunnsorganisasjonen Civil Forum, fra før av gjennom vårt engasjement i den europeiske liberale rørelsen. Jeg har vært i Hviterussland før med Unge Venstre. Vi møtte hverandre igjen på Unge Venstres sommerleir 2012 etter at Kine og jeg er blitt aktiv i studentpolitikken. Når vi snakket om våre prosjekter viste det seg at Civil Forum er i gang med forberedelsene for å oppstarte en hviterussisk studentorganisasjon som skal gi studentene en uavhengig røst. Vi syntes at dette var et viktig prosjekt som bør støttes, og takket gjerne ja når Sergey inviterte oss til Minsk for å være med på stiftelsesmøtet i oktober.

Utopia: Situasjonen i Hviterussland er spent. Følte dere at dere var trygge der?

Siebert: Som utlending har man lite å være redd for, særlig når man holder en lav profil. Vi er turister.

Utopia: Skal dere samarbeide videre?

Siebert: Vi følger med på hverandres arbeid, og i mars kommer det en delegasjon fra Hviterussland til Tromsø for å følge med på SP-valget og et SP-møte. Det jobbes også med en søknad om støttemidler fra LNU, som skal brukes for å videreføre prosjektet. Vi i AU slutter nå om sommeren, men jeg håper at neste AU velger å fortsette prosjektet

Våre organisasjoner har mye å lære fra hverandre. Det er mye som er felles for studentbevegelsene i ulike land, men vi står også foran svært ulike utfordringer, både i de store saker så vel som helt fra starten av. Den største utfordringen for å delta i studentpolitikk er i Norge å få ræva opp fra sofaen, mens det er i Hviterussland å overkomme frykten for forfølgelsen som kan ramme hele familien. BOSS arrangerer et seminar om nettopp dette neste helg.

Utopia: Kan du forklare hvorfor du har hovedfokus på de Øst-Europeiske landene?

Allerede før jeg engasjerte meg i studentpolitikken har jeg vært interessert i våre østlige naboland. Selv ble jeg født i «østblokken», og arven fra denne tiden har vært tilstede gjennom hele oppveksten min. Jeg har alltid

fulgt med på det som skjer i Russland, og særlig etter at jeg bosatte meg her i Barentsregionen ble Russland på en måte en del av hverdagen min. Etter å ha lært meg norsk har jeg prøvd å lære meg russisk – dog med nokså begrenset suksess – og jeg har bodd et halvt år i St. Petersburg som utvekslingsstudent. Utover dette har jeg tilbrakt mye tid i forskjellige sammenhenger i mange land i Øst-Europa. Selv om denne regionen ofte fremstår som en ensformet, kjedelig grå blokk i vestlige øyne, er det faktisk en utrolig fargerik og mangfoldig del av vårt kontinent som har utrolig mye spennende å by på.

Etter sosialismens fall kom det mange nye (gamle) landegrenser i Øst-Europa. Utviklingen innenfor disse forløper svært forskjellig. Slovenia er blitt til en moderne, velstående alpe-republikk som kan måle seg med Sveits, mens tradisjonelle kriseområder som Kosovo eller Moldova drukner i fattigdom og korrupsjon. Imellom finnes det alt mulig, også når det gjelder styresett. De mest kaotiske er ikke effektiv nok for å undertrykke sin befolkning og de mest progressive har sluttet å gjøre sånt. 21 år etter de siste rester av jernteppet er falt, er det nesten ingen diktatorer igjen på vårt kontinent. Bortsett fra en. Som en skrotsamler plukket han jernteppets rester opp og satte dem rundt landet han stjal. Bare 3 år etter uavhengigheten fra Sovjetunionen fikk Hviterussland en ny diktator, bonden Aleksander Lukashenko.

Mens nabolandet Ukraina begynte vandringen på den lange og harde veien mot demokratiet, valgte Lukashenko å konservere Hviterussland som et sovjet-reservat. Kritikk mot hans autokratiske personstyre tolereres ikke, og når det skjer et økonomisk sammenbrudd så er det selvfølgelig det imperialistiske utlandet som har skylden. Tiden går sakte i Hviterussland, og til tider virker det som om den står helt stille, samtidig som samtlige naboland utvikler seg med ulik hastighet.

Men i dette anakronistiske fri-luftsmuseet bor det moderne mennesker. Disse blir stadig flere, samtidig som den gamle spesies, homo sovjeticus, minsker i antall. Hviterusslands ungdom, og stadig flere tidligere ungdom, er ikke sovjetisk men europeisk i sin tankegang og i sitt krav om frihet. Men kritikk mot Lukashenkos autokratiske personstyre tolereres ikke. Hviterussland under Lukashenka er blitt til en tragisk anakronisme i dagens Europa. Regimets forakt for menneskerettigheter mangler aksept både på hjemmebanen og i utlandet, og undertrykkelse av ytringsfriheten, som forhindrer fremveksten av et sivilsamfunn, rammer ikke minst landets utvikling, både økonomisk og politisk. Når tankene ikke er frie, er utviklingen gissel.

Civil Forum har jobbet lenge for å styrke sivilsamfunnet i Hviterussland. Organisasjonen arrangerer regelmessig seminarer der hviterussisk ungdom kan lære seg ulike ferdigheter som en moderne samfunnsborger har god nytte av.

Etterhvert som organisasjonen ble stadig større, vokste det frem en ide om å skape en studentorganisasjon.

Alle demokratiske europeiske land har en autoritær fortid, helt til studentbevegelsene på 1700-, 1800- og 1900-tallet gikk inn for republikk og demokrati. I det gamle russiske riket, som både dagens Ukraina og dagens Hviterussland var en del av, skjedde det aldri et slikt studentopprør. Det nærmeste man kom var et officersopprør på 1800-tallet (-> Dekabrister) som ikke lyktes.

Også når man er ingen tilhenger av opprør og vold, er det vanskelig å undervurdere studentenes rolle i demokratiseringsprosesser og samfunnsbygging. Det er derfor Civil Forum har bestemt seg for å opprette et «Brorskap av organisasjoner for student-selvstyre» (BOSS), som en nasjonal paraplyorganisasjon for ulike selvstyretiltak på flere hviterussiske universiteter, en slags hviterussisk NSO. Organisasjonen er partipolitisk uavhengig, men jobber for å styrke sivilsamfunnet og studentenes rolle og selvbylde. Den forstår seg også som motvekt mot det Hviterussiske Republikanske Ungdomsforbundet (BRSM), som er regjeringens nasjonale ungdomsorganisasjon etter forblide fra sovjetiske Komsomol.

Man trenger altså ikke å reise halve veien til sydpolen for å delta på spennende utviklingsprosesser, også her i Europa skjer det viktige ting som man kan være med på.

The Radi-aid's unexpected fame

RADI-AID

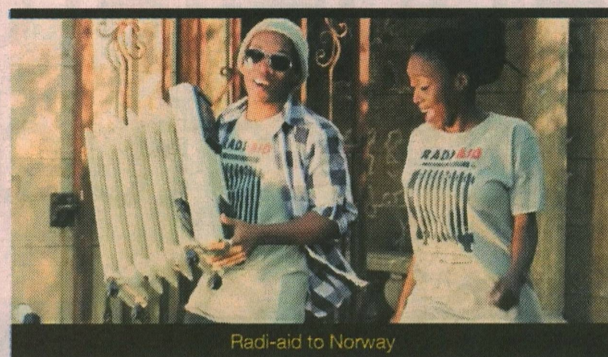
AFRICA FOR NORWAY

In Norway kids are freezing

Lets send our heaters all the way

Radi-aid to Norway

THE RADI-AID VIDEO HAS BECOME AN ABSOLUTE HIT ALL OVER THE WORLD

IMAGES FROM: WWW.AFRICAFORNORWAY.NO

The Radi-aid video from SAIH has gone viral around the world. Utopia has decided to interview Jihyun Liz Lee, the current Vice President of SAIH in UiT and hear something about it.

FRANCESCO POGLIANO
THE.DISTANT.CALL@GMAIL.COM

Utropia: How did the video become viral? Did you expect it?

Lee: No, not at all! The project itself has been created by the Norwegian Students and Academics' International Assistance Fund (SAIH), and funded NO-RAD (Norwegian Agency for Development Cooperation) and The Norwegian Children and Youth Council (LNU). Their aim is informational support to the Norwegian public and was in theory mainly for a domestic

audience, but we reacted positively to all the attention to this kind of project by the other media all over the world. We didn't have any other partnerships apart from the ones that helped us to promote the video globally, so it was totally unexpected.

Utopia: What does the video want to say?

Lee: The video was meant to give the Norwegian audience a constructive approach to developing countries. A humorous way in order to give the idea that Africa is not just what is usually depicted. I would say that the video is a warning sign of stereotyping, a

way in order to tell that we are just getting one face of the whole picture, and an invitation to move forward from the conventional idea of aid. Also, it is our message that the aid should be based on real needs rather than just good intentions.

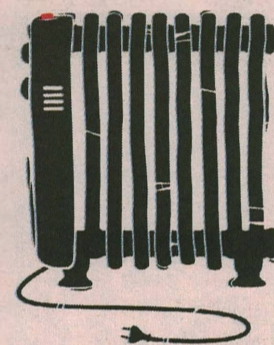
Utopia: Where was the video filmed?

Lee: The video has been filmed in Durban, South Africa, along with SAIH's local community project partner, Edmund Mhlongo at K-Cap (or Ekhaya Multi Arts Centre) that has as its purpose to get other people involved in music. The people that wrote the song

were in a way Norway-based, but the whole project is a collaboration of Norway and South Africa. For example: the lyrics were written by the Bretton Woods Band (a Norwegian band), but the song was composed by Wathiq Hoo-sain, who is from South Africa, but currently studying abroad in Oslo, Norway; and the production company and chorus are from South Africa.

Utopia: There are a lot of people asking for a Radi-aid t-shirt! Is SAIH going to put them on sale?

Lee: Due to the popularity of the music video, there is great news,

the T-shirt will be available for purchase from the 4th of December at radi-aid.com.

It is a brilliant idea in order to both get visibility and support for the local and national chapters of SAIH! Also, another video is potentially being made. We still haven't learned about a specific date yet. So, please look forward! And, if you have not seen the video yet, be sure to check it out at africafor norway.no

annonse

Når? Mandag, 10. desember kl. 17.00

Hvor? I Teorifagbygget hus 2, innerst i gangen der studentorganisasjonene holder til.

Vi i Studentparlamentet har i vinter lyst til å fokusere på studenter med barn. Vi ønsker at universitetsområdet skal være åpent for studentfamilier, til aktiviteter og sosialt samvær.

Vi inviterer alle barn og foreldre til å bli med på juleverksted. Her kan dere møte Eva-Marie som har erfaring med studentforeldrene nettverk på Høgskolen i Finnmark, kanskje er dette noe å prøve på UiT også?

Arrangementet er gratis, og vi serverer mandariner og julebrus.

Påmelding skjer gjennom denne linken (for de som har gmail): <http://tinyurl.com/cl3n33s>
Andre som ikke har gmail kan sende mail med antall barn som vil delta til: velferd@sp.uit.

Appellerer for flere studentboliger.

KINE JOHANSEN, LEDER AV STUDENTPARLAMENTET, SNAKKER OM APPELLEN SOM OPPFØRER KUNNSKAPSDEPARTEMENTET TIL Å TAKLE KRISEN

FOTO: ARKIV

Studentparlamentet forenet krefter med Studentsamskipnaden for å få flere boliger til studentene.

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

Studentsamskipnaden sendte i uke 47 en søknad om tilskudd til å bygge studentboliger i 2013. Studentparlamentet brukte muligheten til å påvirke studentboligsituasjonen i byen. De vedtok en appell som oppfordrer Kunnskapsdepartementet til å takle krisen, som SiTo sendte med søknaden sin. Utopia snakket med Kine Johansen, Leder for Studentparlamentet ved UiT.

Utopia: Hvorfor skrev dere appellen?

Johansen: Vi skrev appellen fordi Studentsamskipnaden sa at det ville styrke søknadene deres til Kunnskapsdepartementet hvis studentene var med, og vi vil gjerne bruke muligheten til å la Tromsøstudentenes stemme høres i KD.

Utopia: Hvordan er samarbeidet mellom dere og SiTo angående boligkrisen?

Johansen: Informasjon om boligsituasjonen får vi først og fremst

hos SiTo. Vi har siden vi startet opp i sommer samarbeidet med SiTo om boligsituasjonen.

Vi var med da kommunen kom inn i bildet og åpnet den gamle brannstasjonen, blant annet så organiserte vi vasking av bygget for å gjøre det klart for studentene.

Samskipnaden, her vil jeg spesielt trekke frem boligsjef Guri Nilsen, har involvert oss hele veien og rådført seg med oss. Da de fortalte at de hadde spurt UiT om å bygge midlertidige studentboliger på campus, tok vi straks saken opp på et rektormøte og sa tydelig i fra at dette var et forslag vi i arbeidsutvalget synes var skrikende nødvendig å gå inn for.

Utopia: Hva slags forslag har dere ang. boligsituasjonen? Hvor kan studentboliger bygges?

Johansen: Vi mener brakkebyen var et nødvendig tiltak i høst, men det skal ikke erstattes ordentlige, permanente studentboliger. Tromsø trenger flere studentboliger, og vi fokuserer i hovedsak på å få midler som tildeles over statsbudsjettet til boligbygging i regi av studentsamskipnadene.

Vår holdning til private utbygere er at det offentlige gjerne må tilrettelegge for raskere byggeprosesser for boliger som er tilpasset studentenes behov og økonomi, men vi ønsker ikke at private skal konkurrere med samskipnadene om statsbevilgninger. Dette fordi disse bevilgningene allerede er for små i forhold til samskipnadens behov og kapasitet, og fordi vi ikke ser noen grunn til at frie markedsaktører skal subsidieres på bekostning av samskipnadene, hvor studenten sitter på makten over leieavtaler og overskudd.

Utopia: Dere skriver: «Studentparlamentet i Tromsø vil med dette oppfordre Kunnskapsdepartementet til å ikke se seg blind på dekningsgrad når det skal deles ut midler til boligbygging i samskipnadene neste år.» Hva mener dere med dekningsgrad? Hvordan påvirker den situasjonen i Tromsø?

Johansen: Med dekningsgrad menes hvor stor prosent av studentmassen som bor i en studentbolig. Nasjonalt ligger dekningsgraden i underkant av 14 %, målet til Norsk Studentorganisasjon er en nasjonal dekningsgrad på 20 %. Tromsø har en dekningsgrad på

22,3 %, men det er ikke nok. At nesten 60 studenter bodde på en nedlagt brannstasjon to måneder etter semesterstart i høst er ganske spesielt i norsk sammenheng, og vi mener at det er uholdbart at studenter skal måtte begynne studiet sitt på denne måten.

Utopia: Blir det boligkriser neste semester?

Johansen: Ja, det er sannsynlig. Den midlertidige brakkebyen vil avlaste noe, og det er betryggende at Tromsø kommune har vist seg villig til å hjelpe med midlertidige lokaler til studentene. Byrådet gikk, i likhet med rektor og samskipnaden, også ut og oppfordret tromsøværingene til å leie ut hvis de hadde ledig kapasitet. Det er positivt at byen samarbeider for å gi studentene en god start på oppholdet her. Men den gamle brannstasjonen er tiltenkt til andre prosjekter fremover, så den vil ikke være et alternativ. Hvis boligprosjektene til SiTo får støtte fra staten vil vi etter min mening være godt hjulpet i Tromsø, slik at vi unngår situasjoner som ved årets semesterstart. Pris er også et moment her, lave priser på studentboliger demper prisveksten i det private leiemarkedet. Jeg så i

høst at enkelte utleiende ikke eide skam hva angikk pris, også for leiligheter som man mente «passet bra for studenter». Dette var sannsynligvis mulig fordi mange studenter var så pass desperate etter et sted å bo. Det samme gjaldt folk som ville leie ut en sofa til husløse studenter på ukesbasis, her var det noen som så sitt snitt til å tjene penger. Hovedinntrykket mitt er likevel at det private boligmarkedet fungerer bra, det er her de fleste studentene finner et sted å bo og disse utleierne er en viktig del av studentbyen Tromsø. Jeg vil gjerne ha private studentboliger i tillegg til Samskipnadsboligene, men ikke i stedet for disse.

Utopia: Og hva med de internasjonale studentene?

Johansen: Det er et annet viktig argument for at vi trenger flere studentboliger, nemlig at vi har boliggaranti for internasjonale studenter i Tromsø. Det er kjempeviktig for UiT å rekruttere internasjonale studenter med det mangfoldet dette medfører, og det skulle bare mangle at disse studentene slipper å navigere i et ukjent boligmarked, i tillegg til alt det andre man må sette seg inn i et nytt land.

Studentsamfunnet Spalten

Piker, vin og sang

INTIMT: MANSKORET ULTRALYD OG STUDINEKORET SIRENENE (UIB) I SITT RETTE ELEMENT UNDER DENNE INTIMKONSERTEN I ÅS DENNE HØSTEN. SIRENENE VANT FOR ØVRIG NM I KOR BARE NOEN UKER SENERE(!!). FOTO: ERLEND BREMNES

ERLEND BREMNES, KUNSTNERISK LE-
DER, MANSKORET ULTRALYD

Hva mer kan en
mannskorist ønske
seg?

Det er oktober, og mørket har lagt seg over Ås denne natten. Regnet har stanset. For en stund i alle fall. Men eimen av gjødsel sitter igjen, som en aldeles trofast venn du egentlig ikke er så glad i. Over den våte asfalten dundrer en grønn handlevogn. Bak den følger en baryton og gir litt mer fart enn beina hans egentlig tåler. Oppi sitter en tenor, som med sikkerhet kan sies har opplevd mer edru lørdagskvelder enn denne. I det fjerne høres en fest. Laget er lystig, stemningen god. Og oppi det hele høres korsang. Det er nemlig *Korhelg* på StudentUKA i Ås, og Mannskoret Ultralyd er klare til å erobre natten!

Korhelg? Seriøst?

Smak litt på ordet. Korhelg. Høres ut som noe du ble tvunget med på da du tok konfirmasjonsundervisning for snart et tiår siden, og på ingen måte var noe lystig lag. Ei heller ville jeg tro at stemningen var god. Men til tross for alle lugubre assosiasjoner en måtte trekke (meg selv inkludert for en fire års tid siden), så er dette slettes ikke tilfellet for selveste Korhelga. Til denne høstens StudentUKA i Ås samlet over 400 korister seg, fordelt på 20 ulike studentkor. På programmet: konserter, intimkonserter med pike-/kvinne-/studinekorene, fester, gallamiddag, NM i bannskap, ØL, og selvfølgelig: overraskelse! Denne kan være så mangt, for eksempel "1800 meter øl" – en utholdenhetsprøve som setter både fysiske og psykiske egenskaper på prøve. Alt i alt et kinderegg av en

ellers regntung oktoberhelg, spør du meg. Og til vinteren kommer hele sulamitten til Tromsø!

TOS 2013

Siste helg i februar blir denne festen – for første gang på fire år – å finne veien nordover til Ishavsbyen. Dette i regi av medisins- og tannlegekorene Mannskoret Ultralyd og Kvinnekoret Cordis, samt blandakoret ved UiT – Fullt På Høyde. Vi ønsker svært gjerne også drahjelp fra Juss-koret som vi har hørt eksisterer, men dessverre aldri sett eller hørt. I alle fall. Mannskoret Ultralyd gleder seg enormt! Hva er vel bedre enn piker, vin og sang 69° nord? Måtte bare værgudene spille på lag, byen kle seg i sin vakreste vinterkåpe, og nordlyset danse villig over nattehimmelen. På forhånd takk.

Nierradakti

Dialog – ordet som legitimerer inngrep?

LAILA HELENE EIRA
LAILA_EIRA@HOTMAIL.COM

Medvirkning er et sentralt ord i planleggingsprosessene. Dette er et ord som sammen med «alle berørte parter» skaper et inntrykk av demokratisering i planleggingsprosessene. For meg, som tilhører reindriftsnæringen, gir begrepene meg frynsinger nedover ryggen.

Alle berørte parter

At alle berørte parter skal ha medvirkning i planleggingsprosesser er et fint ideal. Dette gir lokalbefolkningen, og andre parter som ellers ville bli glemt, en stemme. Med samtidig er dette et ideal og ikke noe som nødvendigvis fungerer i praksis. Ordet dialog er noe som gjerne brukes for å beskrive en berørt part medvirkning i en planprosess. Så lenge man har en dialog så kan det meste legitimeres. Og det er nettopp det som skremmer meg. Dialog i arealsaker virker en måte å legitimere overkjøring av parter som ikke bare er berørt, men som er avhengig av områdene. Og da snakker jeg om reindriftsnæringen. Å si at reindriftsnæringen er en berørt part i en prosess hvor man planlegger et hyttefelt eller gruvedfelt blir på mange måter for svakt. Friluft og fiskeforeninger er berørte parter, mens reindriftsnæringen kan bli så sterkt berørt at inngrepet kan true næringen og dermed livsgrunnlaget for mange.

Hva slags dialog?

Ofta leser man om byggeplaner, gruvedplaner eller andre lignende

inngrep i reinbeiteland. Gjerne sies det da at man har god dialog med reindriftsnæringen. Da spør som regel ikke journalistene mer. Det blir ikke satt spørsmålsteget ved når reindriftsnæringen ble kontaktet, var det når prosessene startet eller var det når høringsfristene kom? Heller ikke hva denne dialogen går ut på blir det spurt om. Er det snakk om et møte eller flere, eller er det snakk om høringsuttalelser? Vi tar det for gitt at når det er dialog mellom næringen og de som har interesser for reinbeiteområdet så viskes ut maktrelasjonene mellom partene. Og vi går ut fra at da får reindriftsnæringen påvirke planene, og dermed blir inngrepet legitimert.

En av Norges eldste næringer

Reindriftsnæring er en næring med mange utfordringer. Alt fra (for) høye reintall, rovdyr, tog påkjørsler og flere inngrep på reinbeitelandet fra ulike hold. Samtidig er det en av Norges eldste næringer, med tradisjonene i behold, rikt samisk språk og mennesker som innehar en enorm kunnskap om naturen og naturforholdene. Det er både identiteten til mange og kulturbæreren i samisk kultur. Næringens mål er å bevare naturen og utnytte flere inngrep, og i mange tilfeller har dem klart det. Lista over hvorfor det er viktig å bevare naturområdene og primærnæringene i nord kunne blitt lang. Jeg velger imidlertid å tro at vi som bor i nord vet hvilken verdi naturen har, selv om vi kanskje trenger en påminnelse en gang i blant.

Tor Stranda
tor.stranda@uit.no
91342023

<http://uit.no/studentprest>

Leif Bremer
leif.bremer@uit.no
97007193

Den Norske Kirke

Studentprestene
University Chaplains

Enquete

Julen avlyst, grunnet dommedag

Utopia tok turen rundt på campus for å se om studentene hadde gjort opp noen tanker om dommedag som kommer den 21. desember. Har de tenkt over at julen er avlyst, hvordan takler de den forferdelige nyheten.

KJETIL ENGH AASEN
ENHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

Spørsmålene som ble stilt var: Noen tanker om dommedag, gleder du deg? Noen

julegaver du skulle ønske du kunne gitt eller fått før det hele er over? Noe du angret på at du ikke fikk gjort, eller du skulle ønske du kunne gjort?

► Rébecca Geissbühler

I don't really believe in it, but if it was true, I wouldn't really regret anything.

I wouldn't give any Christmas presents, because I wouldn't be home before the day. What I like in Christmas, it's the family gathering, eating together and play music.

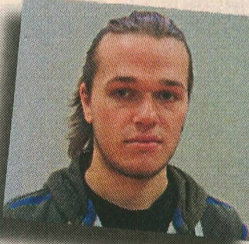
It would be bad to have anything to regret, if any day would be the end of the world, you should try not to have anything you would regret.

◀ Basile Talbot

I don't trust that it will be coming, but if it was true. You would have to leave to early, a lot of experiences you couldn't have experienced.

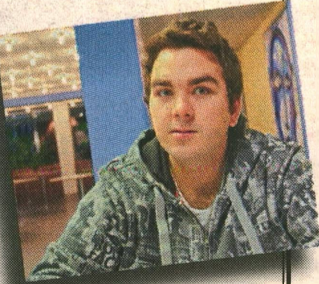
Not really, Christmas is only a connection between people, so I don't think Christmas presents themselves are important.

► Halvard Hinnaland

Trur ikke en skit på det det, så jeg er ganske likegyldig. Hadde det vært sant, hadde jeg blitt litt skuffa at jeg hadde brukt hele tiden på skolen.

Skulle ønske jeg kunne fått en nice bil, kommer til å kjøpe gaver til alle hjemme uansett. Vært i syden.

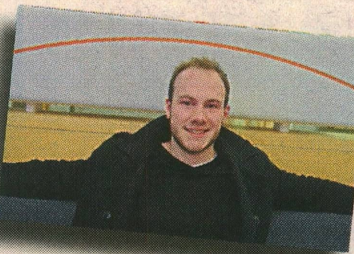

◀ Aleksander Steinsvik

Blir dritartig, det blir nok kjempe-spennende.

Dommedag gir meg den gaven at jeg slipper å kjøpe julegaver, det er det som er så fint, da slipper du å tenke på det.

Tror jeg har kommet til fullt med livet mitt, så det tror jeg ikke.

► Ragnhild Marie Hegdal

Ja, jeg er kristen, så jeg gleder meg til å være sammen med gud.

En flytur et sted kanskje, tatt en liten tur innom Cuba eller noe.

Fred på jord hadde vært fint, men jeg har nok ingen konkrete planer, er vel ganske lykkelig fra før.

Humanitarian Activism 101

FOTO: SUNNIVA JOHANSEN

Through a brief overview of humanitarian activism in Tromsø, Utopia tries to clarify the different ways in which people campaign to influence the situations in which human rights are violated.

JUAN PABLO
JP.ETEREO@GMAIL.COM

We interviewed representatives of different activist groups. It starts in the core of NGOs

When the students come in

The student group of the AI has had some issues getting properly established over the past few years. A majority of international students made the organizational committee rather fleeting so it had to be built from the ground up every year. However, this year the majority of the organizers are Norwegian students, which might be a sign of continuity from now on - on top of the fact that they will now officially be a part of the Student Parliament.

The student group has a largely free and independent agenda, strongly supported by the regional office, says Ole Gunnar Solheim, the leader of the AI in Tromsø.

Their goal is simple: to raise the finger to all who offend against human rights. Whether it is the Israeli Defence Forces as the arm of a state, or Palestinian dissidents taking justice by their own hands and executing Israeli infiltrates on the wrong side of the border.

What Solheim (regional leader of AI for North Norway) defines as a "brutalisation in society", is

unarguably against human rights and unjustifiable under any circumstances.

If we grant that a man who takes more than seventy lives will not be sentenced to death, how can we conceive such a sentence for anyone who takes fewer lives than that?

Another levee for the tensions

The Red Cross holds the same values. It is roughly divided into two sections: the International Federation, which provide immediate relief in case of need (from natural catastrophes to the wounded in war); and the International Committee, which acts as a monitor and observer in times of war and conflict.

Magnus Engeset (board member of the local district for the Red Cross) explains that in the case of the Palestine/Israel conflict, the priorities of the Red Cross are: to protect civilians, to aid the wounded, and to keep relief personnel from becoming legitimate targets. According to international law, no party of the conflict should interfere with these actions.

However, he illustrates a recurrent and crestfallen scenario: a civilian centre is bombarded in Gaza. The Red Cross deploys relief personnel to aid the wounded. Shortly afterwards the same point is targeted and bombarded again.

Regular reports follow on to state officers and the International Committee. These build a solid and reliable source of the organization, and this grants them (at least theoretically) the immunity and access to the deepest areas of the conflict. This monitoring becomes another source of pressure for governments and parties to abide with international humanitarian law.

Geographically distant but globally relevant

One could argue that one kind of activism is too mild and slow or that the other is too unreliable and thinned out. However, this is not a question of "which kind of activism is most productive", but rather of complementation. If the Red Cross advocates neutrality and not using the media to exert pressure, it does have well established networks of local cooperation which are ready to respond locally within short notice.

With a history of youth involvement through Røde Kors Ungdom, also in Tromsø, it soon provides a platform for everyone to get involved. Groups like Amnesty then provide different means for people to advocate the same humanitarian causes. Humanitarian activism is not a challenge for anyone to undertake alone. All the possible channels must be occupied, and it seems at least that Tromsø is very well aware of this.

kommentar

Ja til EU- Nei til Gandhi?

Årets utdeling av Nobels fredspris har ført til debatt verden over, og senter for fredsstudier inviterte til internasjonalt seminar for å diskutere hvorfor EU fikk fredsprisen, men ikke Gandhi.

THEA VINGE
THEAVINGE@LIVE.NO

Kunnskapsrik foredragsholder

Denne torsdagskveldens foredragsholder var historiker Øyvind Tønnesson som blant annet underviser i internasjonal politisk og økonomisk historie i det 20. århundre ved Høgskolen i Lillehammer. Han har en relevant CV for kveldens tema, og har blant annet vært redaktør i en årrekke for nobleprize.org, samt forfattet artikkelen «Mahatma Gandhi, the Missing Laureate». Tønnesson forteller at han har vært engasjert i problematiske utdelinger av nobelprisen, og nevner Ted Roosevelt og Yassir Arafat som eksempler. Han karakteriserer Gandhi som én av Nobelpris-komiteéns forbigåelser.

– Gandhi er jo Indias største frigjøringshelt, og det fremste symbolet på ikke-vold i det 20. århundret.

Hvorfor ikke Gandhi?

To spørsmål blir stilt for å svare på dette. For det første, kunne Gandhi ha mottatt prisen?

– Ja, Gandhi ble nominert til Nobels fredspris fem ganger mellom 1937 og 1948, blant annet av indiske politikere.

For å gi publikum en forståelse av prosessen bak kåring av fredsprisvinnere, utdyper Tønnesson rutineene til Nobelkomiteén. Han forklarer hvem som på Gandhis tid stod i posisjon til å nominere kandidater, og at de nominerte går gjennom en grundig vurdering.

For det andre, hvem fikk Nobels

fredspris de årene Gandhi var nominert? Den siste gangen den indiske frigjøringslederen ble nominert til prisen, var i januar 1948, få dager før han ble myrdet. Ingen vant prisen det året, og Nobelkomiteén konkluderte med at det ikke var noen passende levende kandidater igjen. Én av de nominerte var Josef Stalin.

Farget av politisk klima

Tønnesson snakker med engasjement og kommer med gode eksempler, og han har mye historisk kunnskap som han fletter inn for å gi gode svar på spørsmålene. Han påpeker at utdelingen av Nobels fredspris må ses i lys av den internasjonale agendaen på tidspunktet.

– Internasjonal fredspolitik er en diskurs, og fredsprisen er en del av denne diskursen. Fredsprisen og fredssaken har jo en sterk, politisk karakter.

Europas familiepølse?

Oppfyller EU intensjonene til prisen? Er 2012 det riktige året å hylle EU? Spør Tønnesson.

– Eu er en familiepølse; politikk og pølser er de to tingene man ikke vil vite hvordan har blitt laget. Det er en gryterett, et sammenkok av masse forskjellig.

Omstridt tema

Blant tilhørerne av den halvfulle salen ytres det meninger om at EU bidrar til avdemokratisering, og det spørres om hvem sin politikk fredsprisutdelingen skal følge.

Én publikummer etterspør motargumenter mot årets vinner, og understreker at EU faktisk er verdens tredje største våpenforhandler. En annen kommenterer at han synes det er en katastrofe at EU fikk prisen, mens en tredje ikke synes

at EU har bidratt til fred mellom nasjoner. En representant fra «Nei til EU- Tromsø» uttaler seg om organisasjonens klare motstand mot årets vinner, og mener at det var flere av de andre kandidatene som fortjente den mer. Hun bruker samtidig muligheten til å reklamere for «Nei til EU» og et demonstrasjonstog i regi av organisasjonen.

Påvirkning

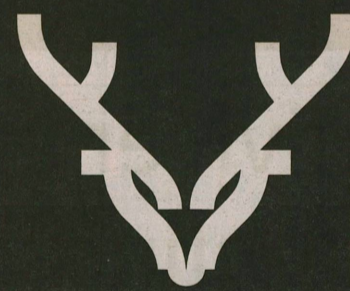
Det at EU mottok Nobels fredspris 2012 har gjort utdelingen av prisen dagsaktuell på nytt, og sett i et historisk perspektiv er det relativt gode forklaringer på hvorfor Gandhi aldri mottok den. Man kan spekulere i om hva som påvirker komiteén, og Tønnesson nevnte alt fra kristelig og moralsk påvirkning til på et gitt tidspunkt et ønske om å vise britisk vennlighet.

TIFF STUDENT- TILBUD

FESTIVALARMBÅND,
KATALOG OG 2 BILLETTER

KR 225,-

I SALG I KAFFEBAREN PÅ UIT CAMPUS
OG PÅ AURORA KINO FOKUS.

23. TROMSØ
INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL
JANUARY 14-20 2013

kommentar

Hva betyr det å være student?

SKREVET AV: KRIS AMUNDSEN LEDER SAIH TROMSØ, OG JONAS MATHISEN PR ANSVARLIG SAIH TROMSØ

Å være student betyr selvfølgelig forelesninger, eksamen, mye lesing, osv. Kanskje også for lite penger fra Lånekassen, jobb ved siden av studiene eller dårlige studentboliger. Er du student her i Tromsø så betyr det at du klær deg godt og varmt, går ut i snøværet og kanskje kjemper mot isen for å komme deg til UiT. Dette er kanskje det vanskeligste ved å være student i Tromsø. Men selv om studiene er viktige så har vi alle ting som er minst like viktig, ting som virkelig engasjerer oss. Men hvordan er det andre steder? Hvordan er det i Iran for eksempel? Der er det sikkert mye lesing og prøver også, men hva er

det iranske studenter brenner for? For studentleder Majid Tavakoli, er det demokrati og menneskerettigheter.

Majid studerte skipsbygging på Amir Kabir teknisk universitet i Tehran. Samtidig var han en av Irans største studentledere. På grunn av hans engasjement for demokrati og menneskerettighets-spørsmål i Iran har han blitt arrestert og torturert flere ganger. Etter å ha holdt en tale på den nasjonale studentdagen på universitetet om det omstridte presidentvalget, ble han igjen arrestert. Dette var i desember 2009, og denne gangen ble han også utvist fra universitetet. Verken han eller hans advokat var tilstede i rettssaken der han ble dømt til 9 års fengsel. Nå er det snart 3 år siden han ble arrestert og lite har forandret seg i Iran. Han har nå blitt et symbol på stu-

denters opposisjon mot regimet. Like etter han var arrestert ble det publisert bilder av han i hijab. Regimet prøvde å ydmyke han og si at han hadde kledd seg som en kvinne for å flukte. Det fungerte ikke så bra som regimet hadde tenkt, fordi andre menn begynte å legge ut bilder av seg selv i hijab med tittelen "We are all Majid".

Tidligere i høst, ble Majid tildelt studentenes fredspris. Prisen deles ut annet hvert år til studenter som har gjort store bidrag til fred, demokrati og menneskerettigheter, og i år har norske studenter valgt Majid. Men er det nok å dele ut denne prisen til han? Eller kan vi gjøre mer for Majid og andre som han?

Å delta i studentorganisasjoner er et verdifullt tillegg til studiene og en fordel når vi senere skal ut i

arbeidslivet. Som medlem av studentorganisasjoner kan vi bidra til å forme samfunnet vårt til det bedre. Det har vi i SAIH lyst til at også studenter i andre land skal få lov til. Derfor har SAIH i år gått sammen med Norsk Studentorganisasjon (NSO) for å forsøke å overbevise Utenriksdepartementet om å opprette en prøveordning, hvor studenter som har blitt utvist fra studiestedet i hjemlandet skal få komme til Norge og fullføre studiene sine her. I høst lanserte vi kampanjen «Det som kunne vært», hvor vi gjennom et opprop ba om støtte fra studentdemokratier og universitetsstyrer fra hele landet.

I disse dager kan det se ut til at initiativet bærer frukter. I august tok Tine Skrei Grande i Venstre initiativ overfor statsråd Grete Faremo for å få til en slik prøveordning i

Norge. Like etter inkluderte både Sosialistisk Venstreparti og Høyre forslaget i sine nye partiprogrammer. Videre har UD møtt med Scholars at Risk (SAR) og snakket om muligheten for at SAR inkluderer studenter i sitt program, og embetsverket i UD, KD, og Justisdepartementet har møttes for å snakke mer om ordningen.

Vi har tro på at UiT, med sitt mangfoldige, tolerante og inkluderende studiemiljø, kan bidra til å støtte frem denne prøveordningen i månedene som kommer. Vi har allerede mottatt støtte i form av underskrifter fra både studenter og akademikere ved UiT. Vi håper at denne støtten vil vedvare, også dersom ordningen blir en realitet.

kronikk

Effektiviser studeringen med testing-effekten!

HANNE TEIGLAND OLSEN

Repetisjonslesing er en studieteknikk som brukes av mange studenter i dag. Man leser pensum om og om igjen i håp om at det skal sitte til eksamen. Det finnes imidlertid bedre måter å studere på. Å forsøke å svare på spørsmål om et tema viser seg å gjøre til at man husker temaet bedre, over lengre tid. Dette kalles testing-effekten, og er blitt et godt etablert og anerkjent fenomen i hukommelsesforskningen. Dessverre ser det ut til at få studenter er klar over hvor kraftfullt dette verktøyet er, og hvordan det best kan brukes i studiehverdagen.

Roediger og Karpicke (2006) undersøkte testing-effekten på universitetsstudenter (18 til 24 år). De sammenlignet effekten av å

studere materialet flere ganger, med å studere materialet én gang og deretter ta en eller flere tester. Testene gikk ut på å skrive ned alt en husket om temaene. Det ble ikke gitt noen tilbakemelding på hvorvidt de svarte riktig. Materialet deltakerne skulle lære seg var prosa-avsnitt om ulike tema, som for eksempel sjø-otere. I etterkant (etter fem minutter, to dager eller én uke) ble alle deltakerne testet i hvor mye de husket fra tekstene. De deltakerne som hadde blitt testet i ett tema tidligere husket klart mer, sammenlignet med deltakerne som kun hadde studert materialet flere ganger. Jo flere tester deltakerne hadde vært gjennom på forhånd, jo mer husket de over lengre tid.

Med å bytte ut en eller flere av gjennomlesningene av pensum med quizer, hvor en da må forsøke å huske materialet, vil informasjonen

nen sitte bedre over lengre tid. For eksempel kan en spørre seg: hva er funksjonene til x struktur i hjernen, eller diskuter effekten av a på b. Forskjellen mellom repetisjonslesing og selv-testing ligger i hvordan man gjennomgår materialet, ikke hvor mange gjennomganger man har av materialet. Man bruker like mye tid, men lærer mer!

Kornell mfl. (2009) har bidratt med en viktig nyanse. De gav deltakerne en quiz om tekstenes tema før de fikk muligheten til å lese gjennom tekstene. Dersom de svarte feil, fikk de vite hva det riktige svaret var, med en gang. En annen gruppe med deltakere fikk bare muligheten til å studere materialet flere ganger. En uke senere ble alle deltakerne testet for å se hvor mye de husket av tekstene. Deltakerne som hadde blitt testet før de fikk se materialet (og som hadde svart feil eller ikke klart å

svare) husket tekstene best!

Dette vil si at selv om en ikke har kunnskaper om et tema fra før av (kanskje man for første gang skal lese om det) har man god nytte av å forsøke å svare på spørsmål om temaet FØR en begynner å lære om det. Dette gjelder så lenge det riktige svaret blir gjort tilgjengelig like etterpå.

Testing-effekten er altså noe man kan nyte godt av som student både ved eksamens-repetisjon og gjennom hele resten av studieåret. Når en leser pensum kan man stille seg selv spørsmål, eller bruke spørsmål fra boka, før man leser selve teksten med svarene. Dersom man skal repetere stoffet til en eksamen kan det være mer effektivt å forsøke å huske materialet (med å svare på spørsmål om det) enn å lese stoffet gjentatte ganger. Dersom man er usikker på svaret eller

ikke klarer å komme opp med noe godt svar er det imidlertid viktig at man (etter grundig spekulering) sjekker hva svaret er rett etterpå. Kanskje kan testing-effekten bidra til at en får det lille ekstra som skal til for å øke karakteren, bli mindre stresset, få mer fritid.. Uansett er det nok verdt å teste det ut!

Referanser:

Richland L.E., Kao L.S., & Kornell N. (2009). The pretesting effect: do unsuccessful retrieval attempts enhance learning? *Journal of Experimental Psychology: Applied* 15(3), 243-257.

Roediger H.L., & Karpicke J.D. (2006). Test-enhanced learning: Taking memory tests improves long-term retention. *Psychological Science*, 17(3), 249-255.

AV KATRINE M.E. STRØM
MUSIKK AV LARS BREMNES

VIRGINIA OG JULENISSEN

Basert på en sann historie

5. desember – 15. desember 2012

SCENE VEST

MED LILLE HÅLOGALAND TEATER OG ARNE SKOG REGI MORTEN JOACHIM
SCENOGRAFI OG KOSTYMEDESIGN GJERMUND ANDRESEN

PRIS 120,- / 90,-

Lille
HÅLOG
ALAND
TEATER

halogalandteater.no

Hitchhiking in the North, Part IV

BONUS ADVICE: DON'T TRY TO IMITATE THIS YOUNG FINNISH LAD WHEN TRYING TO REFUEL AND SPEND THE NIGHT.

PHOTO: LYONEL PERABO

In our last episode, the now famous freewheeling hobo had managed to hitch a ride and ended up crossing a significant portion of territory before being left alone to continue his trip. This fourth installment in our series will therefore address the situation of the hitchhiker when off-duty. What to do when that chubby thumb of yours goes back to its scabbard? That's what we'll be dealing with right now.

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

What I learned from hiking is that, when your mind is definitely set on staying somewhere for the night, the first thing to do is to find out where exactly this will happen. In summer/fall, you will surely have with you a sleeping bag and either a tarpaulin or a tent. Your best bet then is to find a place somewhere in a wooded area, not too close but not too far away from civilization. When on a hike, always ask your driver to leave you something like two kilometers outside of town, if it's an actual town or little bit less if in the countryside.

Take your knife, the big one, and enter the woods. Use your blade to etch some kind of a sign on the tree bark at regular intervals so you will be able to find your way back even as you leave the most frequented paths. When you finally find a place that isn't too mossy, too rocky or too wet, put down your tarp and fix your sleeping place right away. Please take into consideration the (likely) occurrence

of rain flooding your camp so you should choose the most sheltered and high-up place possible. Put your sleeping bag, tent or tarp, and your heavy hiking rucksack on the spot. Then take your cheap and light backpack with you and stuff it with the most important possessions: telephone charger, knife, cleaning material and of course your phone and your cash.

"Your best bet then is to find a place somewhere in a wooded area, not too close but not too far away from civilization"

When done, leave the place without delay, you have no time to lose. The two kilometers that lead you to the city center can be covered in half an hour if you walk fast and walking fast you ought to do; the general idea being to get back to camp while there's still some kind of sunlight around.

When in town, it's time to refuel! Be on the lookout for any gas station/grocery shop that can be found. When located, get in and straight away buy all the food you

can reasonably carry and pay for. Choose stuff that's either easy to cook (if you have a stove) or that can be both eaten raw and keep for a long time. Swedish Polar-Bröd and Knäckebröd., combined with peanut butter, Finnish plum jam or Norwegian Leverpostei should satisfy your aching stomach. Chocolate should not be forgotten either; it's a scientific fact that eating chocolate makes people slightly less miserable, and believe me, that's exactly what you need when you've embarked on such a journey. If short on cash, you can get the cheap baking kind of chocolate which is almost as tasty as the regular one; still in my opinion, nothing goes beyond Finnish white chocolate, a treat that should be purchased at every possible occasion.

In case you have a stove, you'll have the choice between a couple of food stuffs: beans, instant noodles, canned fish and instant mashed potatoes. The rest should be avoided as it takes way too long to cook, and when night falls, having to watch a stupid pot of red rice is the last thing you want to do. For flavoring, keep it simple: salt and pepper. Still, if you really want your food to have a bit of

actual taste, get instant soup and mix it with just a tiny bit of water. The result will be surprisingly satisfying.

"it's a scientific fact that eating chocolate makes people slightly less miserable, and believe me, that's exactly what you need when you've embarked on such a journey"

But food isn't all a man needs. Defecating is important too, and, even if littering the woods with excrement is an option, alternatives always sound (and smell) way better.

That's where the gas station enters the game. A lot of them, especially those in more remote locations, have toilets freely available. Other places of interest include the public library, the shopping mall, and the swimming hall. In all of them you will be able to get your business done in peace but in some cases you could make use of them in even grander ways.

Because yes, defecating is important but washing is capital too. If you can, try to shower at least once a week and change your clothes accordingly. Some gas stations have actual showers but your best bet is always the swimming/training hall. If you have a bit of luck, you can get in, clean yourself, and leave without being noticed. Washing your clothes there is slightly more difficult though. If you find a good place in the woods with a water hose or a clean stream, good, but you'd be better off using the handicapped toilet at some public institutions (hospitals, universities, museums) as they generally have some hot water available. In such institutions, it is also possible to plug in your phone and charge it, get some drinking water and even get some indications on what to do in town.

Indeed, once you get refueled, cleaned, shaved, and fed, it's time for you to actually stop worrying about how to salvage your dramatically tragic situation and start actually enjoying your semi-nomadic life. But this will have to wait until our next issue.

Løpefest for folk flest

Spark igang 2013 med et løp utenom det vanlige!

GLADE OG SPREKE MØRKETIDSLØPERE

ENDELIG I MÅL!

BILDER: JENS KRISTIAN NILSEN

JOHANNA LAUE
JOHANNALAUE@HOTMAIL.COM

Det blir stor fest i Tromsø 5. januar 2013. Fakkellblysere, kake, god stemning! Polar Night Half Marathon har 10 årsjubileum og Lena Gustaven Nymark fra stiftelsen Midnight Sun Marathon (MSM) inviterer til Norges største vinterløp.

MSM har allerede en lang tradisjon

MSM er en stiftelse som ble grunnlagt i 1989 med målet å fylle "dødtida" om sommeren i Tromsø samt å markedsføre Tromsø by med et arrangement som skulle bli kjent i hele verdens løpemiljø. For 10 år siden bestemte MSM seg for å skape noe lignende om vinteren: Polar Night Half Marathon, også kjent som Mørketidsløpet, var født. I begynnelsen var det et ganske lite løp med bare 130

deltakere. Responen var utrolig bra og antall deltakere steg eksponensielt til 831 i fjor. Mørketidsløpet er ikke bare et idrettsarrangement lenger. Sammen med Midnight Sun Marathon er det et viktig bidrag til markedsføringen av Tromsø by. Nordlysturisme er en voksende sektor og mange besøkende fra både utlandet og sør i Norge kommer tilbake etter fullført Midnight Sun Marathon for å oppleve "the full circle", altså mørketida og nordlys og for å løpe på snø og is.

Hva kan du forvente?

– Vi er både idrett og turisme, sier Nymark. – Men det viktigste for oss er å tilby et kvalitetsløp. Stigende deltakerantall og gode tilbakemeldinger beviser at Lena og kolleger har lyktes. Alt som lå i deres hender ble organisert på best mulig måte. Det eneste som ikke

er mulig å ha innflytelse på er naturen. – Vi kan love at det er mørketid, men om løperne kommer til å se nordlys, det vet vi ikke, sier Nymark. – Været kan også være en utfordring, det kan være kaldt og glatt, men løpet blir aldri avlyst på grunn av dårlig vær. – Hvis det blir mye snø skal den bli skrapet bort før løpet. – Og så venter vi med kaffe og varmeteppe i målet, samt at det skal stå noen lavvoer i sentrum hvor man kan varme seg opp!

«Vær med i Norges største Vinterløp!»

Det er ikke bare selve løpet som Nymark holder på med å få på plass.

Spesielt i jubileumsåret blir det en del arrangementer før og etter løpet. – Det begynner på torsdag, 3.1.13 hvor vi skal ha "Sprek konferanse". Treningsekspert Yngvar Andersen skal gi tips om "hvordan komme i gang med trening" og hva "veien til suksessen" er. Hanne

Lyngstad fra Adidas skal i tillegg fortelle om treningsklær, spesielt hva du trenger om vinteren. Fredagskvelden blir det "Pastaparty" i Polaria for å fylle på med karbohydrater. Etter løpet skal det bli Bacalaomiddag, premieutdeling og så party på DRIV.

"I år kan man vinne en "Hunting the lights" tur med Hurtigruta. Denne premien blir trukket blant alle påmeldte.

Lørdag ettermiddag (5.1.) finner selve løpet sted. Man kan velge mellom 5 km (uten tidtaking), 10 km og 21 km. Alle tre starter nesten samtidig rundt kl 1500. – Vi skal lyse opp Tromsø med mange lys langs traseen, flammeblåsere og fyrverkeri. Og julebelysningen skal ikke slås av før etter løpet!

– Vi har en del drikkestasjoner langs traseen hvor løperne kan forsyne seg med lunken saft, sportsdrikk, vann, energigule og energisjokolade. For å gjøre den lange og kalde Kvaløyvegen litt koseligere for de som skal springe halvmarathon, oppfordrer Nymark alle tilskuere til å ta med lys og stille opp som "heia-folk". Tilbake i sentrum blir det da belønning med jubileumskake, kaffe, gløgg og saft.

Målet for jubileumløpet er å nå 1000 løpere

– Hvis vi får 1000 påmeldte blir vi Nord-Norges største idrettsarrangement om vinteren.

Nymark oppfordrer også spesielt studentene fra UiT til å melde seg på. – Studenter er en viktig del av Tromsø, de preger

«Vi har hatt bedre vær på Mørketidsløpet enn løpet om sommeren»

SPENTE LØPERE FØR START

FOTO: JENS KRISTIAN NILSEN

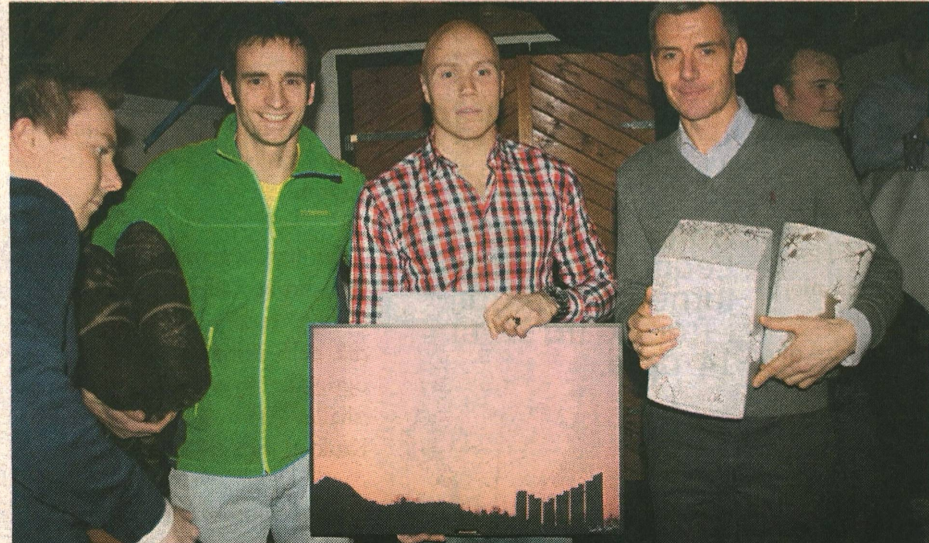
TOPP 3 DAMER PÅ MØRKETIDSMILA

FOTO: LENA NYMARK

EN GLAD OG FORNØYD VENNEGJENG!

FOTO: LENA NYMARK

TOPP 3 HERRER PÅ POLAR NIGHT HALF-MARATHON 2012

FOTO: DAG ROAR ERIKSEN

TOPP 3 HERRER PÅ MØRKETIDSMILA 2012

FOTO: DAG ROAR ERIKSEN

bybildet og kulturlandskapet i Tromsø. I tillegg får de oppleve 4 dager med spennende og artige arrangementer. I sommer ble Uit's lag største lag på Midnight Sun Marathon. Det som var enestående var at de dekket påmel-

dingsavgift for både ansatte og studenter. I vinter har ikke UiT eget lag og det betyr at de heller ikke betaler.

Hvis man er kunde av Spare-Bank1, en av hovedsponsorene,

«Et løp utenom det vanlige»

kan det lønne seg å sjekke om de ha rabatt på påmeldingsavgift.

Lena Nymark i MSM oppfordrer alle til å delta. – Jeg garanterer en unik opplevelse!

Om man velger 5 km, et løp uten tidtaking, 10 km eller halvmarathon: det er uansett en sprek start på det nye året og et varmt lyspunkt i den mørke vinteren!

De første med ishall i Nord-Norge

Det er bare to år siden Tromsø Ishockeyklubb fikk et treningssted inne ved siden av Fløyahallen, og klubben har vokst mye siden da.

EN MORSOM ISHOCKEYHELG FOR JENTENE.

FOTO: KRISTIN FENTON

▲ OVENFOR: PA TØFF BHL KONKURRANSE

FOTO: CHRIS FENTON

ILONA URBAŘOVÁ
ILONA@UTROPIA.NO

Tromsø Ishockeyklubb ble startet opp i 2004, men medlemmene måtte trene utendørs på Templarheimen og da var treningene svært avhengig av været. Hvis temperaturen var for høy ble det ingen trening. For to år siden begynte Tromsø Ishockeyklubb å trene inne i Tromsø Ishall og da ble det noe annet.

Historien til klubben

– Vi var den første ishockey-klubben i Nord-Norge som fikk ishall inne. Narvik ishockey-klubb ble stiftet først, men de fikk ishall 0,5 år etter oss, sier Kristin Fenton, leder av ishockeyskolen ved Tromsø Ishockeyklubb og også en aktiv ishockeyspiller.

I løpet av de to siste årene har mengden barn som spiller ishockey økt raskt. Utenom Tromsø og Narvik, er det bare én ishockeyklubb i Nord-Norge - i Kirkenes. Men de har bare utendørs isbane.

Klubben har nå ca 230 aktive medlemmer.

Strukturen i klubben

Klubben har nå ca 230 aktive medlemmer. Det inkluderer ikke ishockey-skole for barn i alderen 4-9, som ønsker å lære skating og vil spille ishockey etterpå.

Tromsø Ishockeyklubb har hockeigrupper for både gutter og jenter. Gutter er delt inn i fire grup-

per (til 8 år, til 10 år, til 12 år og til 16 år), jenter har to grupper (til 12 år og til 18 år). For eldre spillere er det fire andre grupper (A-team, BHL-team, Damelaget og 'Old boys').

BHL-laget spiller i Barents Hockey League og konkurrerer mot andre lag fra Norge, Finland og Russland. Finaleturneringen til Barents Hockey League vil finne sted Tromsø fra 12. til 14. april i Tromsø Ishall og vil virkelig være verdt å se på. Guttelagene til 10 år (U10) og til 16 år (U16) deltar i Svensk seriespill.

– I slutten av hver sesong har vi vanligvis våre egne turneringer i klubben, vi ser alltid frem til det, sier Fenton.

Tromsø Ishockeyklubb har åtte styremedlemmer, som møtes ganske ofte og disse dager diskuterer

de mulighetene for å få en betalt trener for lagene og noen sponsorer for klubben.

Barents Hockey League sin finaleturnering foregår i Tromsø fra 12. til 14. april.

Turneringer i Tromsø

Lagene har vanligvis treninger tre ganger i uka i Tromsø Ishall.

– Vi ønsker også å arrangere flere turneringer her i Tromsø, men det er egentlig ikke mulig på grunn av to årsaker; Tromsø er ganske langt fra de andre stedene og Tromsø Ishall er ikke forbeholdt bare for oss, forklarer Fenton.

Klubben leier Ishallen fra Tromsø kommune og timer med praksis er begrenset i hovedsak på grunn av andre aktiviteter som kunstløp, curling eller åpningstider for publikum.

– Vi har begrensede muligheter for å bruke hallen og noen ganger overlapper treninger så to grupper må dele isringen. Dette er ikke optimalt og vi ønsker å få flere ishaller i Tromsø, en mulighet er Kroken, forteller Fenton.

Fenton oppfordrer flere til å bli med Tromsø Ishockeyklubb, særlig studenter som allerede har litt erfaring i ishockey.

For mer informasjon om klubben kan du besøke nettstedet www.tromsohockey.com eller ta kontakt via info@tromsohockey.com.

Hobbiten – Velkommen tilbake, endelig!

THE
HOBBIT
AN UNEXPECTED JOURNEY

BILDER: PRESSE

Dagen er kommet, 9 år etter at vi forlot Midgard er vi tilbake. I 2001 gjorde Peter Jackson noe ingen hadde trodd var mulig, nemlig å blidgjøre fans av Ringenes Herre-bøkene.

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

I gjen står vi på trappene, og lurer på om mannen bak den fantastiske trilogien har klart det igjen: å skape enda mer filmmagi ut av et fantastisk univers som stammer fra geniet John Ronald Reuel Tolkien. Etter å ha sett på trailerne og bildene, ser dette ut til å bli en reise som kommer til å være noe annet enn vi er vant til.

De som følger med på IMDb litt mer enn hva som er normalt, husker kanskje tilbake til 2007 at The Hobbit dukket opp på lista «in development». Prosessen har vært lang og alt annet enn lett, først og fremst var regissørvalget vanskelig, siden Peter Jackson valgte å ta en produsentrolle istedenfor registolen. Dette var et forståelig valg, siden produksjonen av Ringenes Herre kanskje kan sees på som en av de mest energikrevende filmprosjektene noensinne.

Produksjonen haltet sakte, men sikkert fremover, før det støtte på rettighetsproblemer og diverse komplikasjoner med selskapet New Line Cinema. Guillermo Del Toro, mannen bak Pan's Labyrinth fikk tilliten til å regissere, men etter mangfoldige uoverkommelige utfordringer, trakk han seg, noe

han forteller var den vanskeligste beslutningen han har tatt. I støvskyen som ble dannet, kom Peter Jackson seg igjennom de resterende problemene, fikk samlet mange av de gamle folkene både bak og foran kamera, og ting begynte å se lyst ut.

Mørket slukket seg derimot igjen for Jackson, når hans valg (enes-te valg visstnok) til Bilbo, Martin Freeman, ikke hadde anledning til å spille rollen på grunn av avtalen med tv-serien Sherlock. Jackson gjorde derimot en deal med folkene bak detektivserien, og omrokkerte på egen filminnspilling slik at Freeman kunne ta på seg rollen, noe Jackson har påstått var avgjørende for filmen.

Endelig kom filmingen i gang, og premieredatoene ble satt, og det var bare å sette seg tilbake å vente på godbitene som kom. Noe av det meste spennende var å se hvordan Jackson kom til å takle dvergene som alle måtte være unike og egne. De første ga nok mange bakoversveis er, både positivt og for noen negativt. De fargerike karakterene sto til kontrast fra hva vi tidligere hadde forventet, men når man først aksepterte det, var de fantastiske (og nødvendig, siden alle skal kunne skilles fra hverandre).

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

Ringenes Herre-trilogien er ikke som andre filmserier. Det er et eller annet som får denne serien til å føles ved siden av alt annet. Spørsmålet blir om det samme skjer denne gangen, om også denne trilogien spiller på sine egne regler, gjør sine egne greier og skaper et helt eget univers. For mange er Ringenes Herre en 11.5 timer lang film (hvis man regner ut hele extended edition spilletiden). Det er nok mange som gleder seg til å sette seg ned å se hele Hobbiten på rekke og rad.

Hobbiten – Film for fremtiden

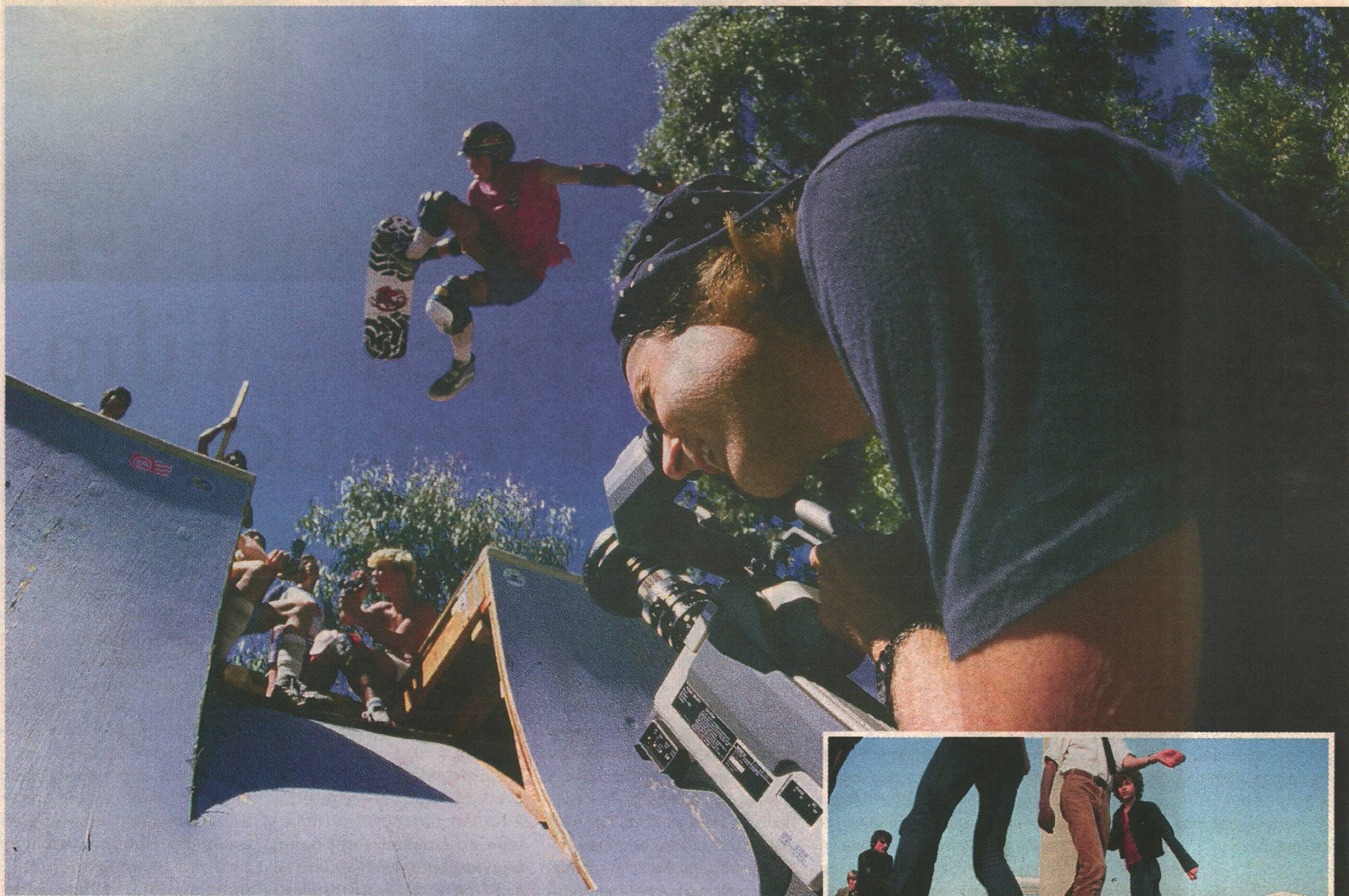
Som et fenomen er trilogien fra 2001 til 2003 noe ganske unikt, noe som kom fra et lite land som ikke var så annerledes fra oss når det kom til filmproduksjon. De hadde flere år sendt mange regissører og noen skuespillere til Hollywood, men selv New Zealand var ingen filmnasjon. Da Peter Jackson i 1995 begynte å fikle med tankene om prosjektet, viste det seg å bli en lang vei frem, etter å ha fått tilgang til rettighetene og kommet seg i gang, begynte landet på sin ferd til å bli en viktig spillebrikke i industrien som er film.

Filmene sprenget mildt sagt grenser og fikk hele filmindustrien til å ta et langt sprang frem, spesielt med karakteren Gollum, som var et filmatisk vidunder. Musikken som var laget av Howard Shore ble raskt sendt ut på turne, med Shore selv bak viftepinen. Alle aspekter av filmslagning hadde Ringenes Herre briljert med, som endte opp med en haug med fortjente Oscar-priser. Så spørsmålet blir selvfølgelig om Hobbiten kommer til å dra filmindustrien inn i fremtiden, slik sin forgjenger gjorde.

23. TROMSØ
INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL
JANUARY 14-20 2013

Skating fra mange aspekter

Skating har hatt en interessant historie i mange land, spesielt Norge som gikk aggressivt ut mot denne typen hobby. Denne fascinerende livstilen har fått fokus i flere filmer over de siste årene, og TIFF viser oss en håndfull prisvinnende filmer angående dette temaet.

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

Skating har siden sin oppstart vært et diskutert tidsfordriv, og har fått politikere og samfunnsinteresserte til å diskutere om dette var en idrett, kunst, lek, eller om det simpelthen var en gjeng pøbler som ønsket gjøre livene til eldre generasjoner surt. I dag er det sett på som en livs-

stil og et viktig alternativ for barn og ungdom. I tillegg er det også godkjent som kunst og idrett. Derfor velger TIFF å ha skating som et sideprogram FOKUS: SKATE.

Filmene spenner fra California, Øst-Tyskland under den kalde krigen, helt til lille Norge. "Dogtown and Z-Boys" og den erklærte festivalhitten "Bones Brigade: An Autobiography" er to filmer som som omhandler skating, begge laget av

Stacy Peralta. Disse vil prege festivalen som to kritikerroste filmer. Stacy Peralta, som selv har satt sitt preg på skatekulturen, har vist seg å ha et godt øye for dokumentarlagging, og filmene sees på av mange som viktige bautaer i dokumentarer som handler om idrett, kunst og subkultur.

Filmen "This Ain't California" er litt annerledes enn det vi ser fra USA, nemlig fra Berlin under DDR-regi-

met på 80-tallet. Der får vi se hvor viktig amerikansk kultur har vært for en god del av innbyggerne. Marten Persiel står som regissør og filmen har høstet flere priser, blant annet under filmfestivalen i Berlin.

Norge har sin egen historie rundt skating. Det mest interessante er at Norge var det eneste landet som totalforbød skating, noe filmen Brettkontroll tar for seg. Her viser

Emil Trier oss hvordan den første generasjonen skatere så på forbudet.

- TIFF handler om å gi publikum innsyn i kulturer og verdener man ikke kjenner fra før. Skating er noe de aller fleste har hørt om, men som veldig få kjenner fra innsiden. Enten er man "innenfor", eller så har man ikke peiling. "Vi vil gi folk litt mer peiling", sier festivalsjef Martha Otte.

BILDER: PRESSE

En plattform for kvalitetsfilmer

Bak enhver festival er det en ressurssterk person med visjoner og planer for fremtiden. En person som har evnen til å engasjere og skape et godt arbeidsmiljø. Festivalen TIFF har en slik leder, skal vi tro suksessen de har hatt de siste årene. Hun heter **Martha Otte** og er festivalens øverste leder.

MARTHA OTTE, TIFF FESTIVAL PROGRAMSJEF

FOTO: INGUN A. MÆHLUM

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

På 22 år har festivalen et besøkstall på 52488 personer, og i dag viser de filmer på hele 5 steder. Filmene er som oftest på et høyt nivå, og forhåpentligvis vil det samme skje denne gangen. Festivalens sjef selv står bak avgjørelsene i programmet, og passer på at festivalen ivaretar den kunstneriske profilen. Hun passer på at alle er oppdatert på filmer som har kommet og kommer, noe som gjør at festivalarbeidet er en kontinuerlig prosess. En av godene er å dra på andre festivaler, som for

eksempel i Venezia, Toronto, og Busan.

– Vi samarbeider på kryss og tvers av sjangre, på mange forskjellige områder. Vi er medeier i Samdrift-prosjektet med Bukta og Insomnia, om fellesutvikling av de frivillige på festivalene. Vi er med på noe som heter Film-poolen, som er et samarbeid mellom tre norske filmfestivaler og en distributør om å skaffe film. Vi har hatt mye programsamarbeid med Midnight Sun Film Festival i Nord-Finland. Det er for øvrig min personlige favoritt og mitt forbilde blant filmfestivaler, fordi de har vært kompromissløse når det gjelder å holde fokus på filmen,

svarer Martha om deres samarbeidspartnere og forbilder.

Kvalitet står selvfølgelig som et viktig kriterium for hvilke filmer som blir med, men siden kvalitet er et vidt begrep, kan dette være en spennende jobb. – Vi jobber med å sette filmer i en viss sammenheng for å anskueliggjøre og for så vidt for å skape meningsforhold.

Festivalen forsøker å lage en helhet som kommuniserer med publikum. Alt fra filmer med bred appell, til filmer som bare et fåtall som oftest verdsetter. – TIFF skal by på utfordrende filmopplevelser, og ikke bare å bekrefte det

du allerede vet. Dette utelukker ikke at det kan være mye gøy. I år har vi både russiske og kubanske zombiefilmer i programmet for eksempel.

Hvorfor er slike festivaler viktige? Filmer som dette kommer ofte ikke igjennom hos vanlig norsk distribusjonsprosess, noe som gjør slike festivaler til en bra plattform for kvalitetsfilmer. Gi folk muligheten til å skape en felles kinoopplevelse for de med filmsmak som ikke generer millioner av dollar til filmsselskap som Dreamworks eller Universal.

– Jeg tror at lysten til å lage film kommer fra å se gode filmer. Et

internasjonalt program av kvalitetsfilmer bør kunne antas å være inspirerende og kompetansegivende for filmskapere i alle ledd, i alle land. For øvrig har vi også et faglig program med kurs, workshops, og seminarer som retter seg mot den norske filmbransjen, svarer Otte når vi spør om disse filmenes påvirkning på norsk filmindustri.

Martha selv liker best filmer som «går sitt eget ærend», en film som har sine egne virkemidler og premisser, og prøver å si noe om hvordan det er å være menneske. – Da blir jeg både rørt og inspirert. Livet blir verdt å leve.

Great Expectations

Violet Road is finally back with their highly anticipated second album, "Peter Every and his Marching Band", which will be released on the 11th January. The same day, the band will perform a release concert on Tromsø's biggest stage, Kulturhuset's Hovedscene. The boys met Utopia and spoke about their upcoming plans.

VIOLET ROAD AT ROCK MOT RUS, ONE OF THE 17 FESTIVALS THE BAND PLAYED IN 2012

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

Since their triumphal concert at the Mackhallen in October last year, Violet Road has been riding on what seems to be an ever-gusting wind of success. Having evolved in just a couple of years from a sympathetic local pop band to North-Norway's most popular outfit, Violet Road has conquered the hearts of an ever increasing audience through months of intense touring even more than through musical sales. "It's kind of the way

the music industry is nowadays, you have to play, get around and play, if you sit down and wait for success, it's not happening" reveals Hogne.

Violet Road is far from staying idle. Indeed, as Halvard puts it, "I think we do like one hundred and thirty shows in a year". Having just completed a mini-tour in southern Norway, it seems that even more opportunities will arise there in the future. "We're planning the most massive tour of our history from January 11th up until the beginning of April in, I guess, between 20 and 30 places" says Kjetil.

But until then, the band has plenty to think about in their Tromsø heartland as the 11th January will see the installment of their new album's massive release concert in the city's biggest concert hall, the culture house's main stage. "You can fit 1200 people in. We've never done that before and I think the only Tromsø band who's ever done that before is Røyksopp" contemplates Halvard. Accordingly, he continues by saying that the concert will be "a party, a celebration of all the work we've done with the others", with many guests and surprises.

The release concert should also be flavored by conceptual elements related to the enigmatic Peter Every and His Marching Band, who serves as a mascot and title of Violet Road's new album. In the long history of pop music, the most famous instance of a band masquerading as a marching band is of course the Beatles' Sgt Pepper. When confronted about this similarity, the band displays diverse reactions, While Halvard cheers; Kjetil expresses a bit more reserve: "I get terrified because I don't think anyone in the music in-

dusty should say "I'm going to do my Sgt Pepper." It's like swearing in the church"

Still, beyond such a pious showcase of humility, Violet Road is first and foremost optimistic about their future. With an album and a tour upcoming, the future seems only to get brighter for the boys. As Kjetil puts it at the end of our meeting, "We just aim to play music and make the best music we can. You can make as many plans as you want so we just work our asses off and try getting as far as we can."

Kristin Holmgren Aagaard

HENRIK VIKEBY
HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

Studie: Bachelor i filosofi

Jobb: Galleri og innramming på Jekta

Hobby: tegning, lesing, skriving, gitar og synging

Hva slags type tegninger lager du?

Jeg vil si at de fleste tegningene heller mot det abstrakte. Noen blir derimot figurære, og andre igjen har mer surrealistiske trekk. Mange av tegningene mine er også illustrasjoner til min egen fantasy-trilogi.

Hva vil du si inspirerte deg til å finne tegnestilen din?

Vi fikk en tegneoppgave på skolen som gikk ut på å fylle et ark med geometriske figurer. Dette var noe jeg synes var gøy, og det er noe jeg har holdt fast ved og som kan gi tegningene mine et noe grafisk uttrykk. Tegningene varierer i størrelse, men jeg liker best å tegne på store ark, gjerne A1. I tillegg er jeg en person som ikke liker kopiering og tegner derfor bare ett av hvert motiv.

Har du noen framtidsplaner? Ser du noen karriere innenfor kunst?

Jeg har ikke tenkt til å studere kunst, men jeg har tenkt til å få tre kunstnerpoeng ved hjelp av forskjellige utstillinger. De tre poengene gjør at jeg vil få status som kunstner og det vil hjelpe meg videre. Det er dessverre en litt treg prosess, men sånn er det.

FOTO: KRISTIN HOLMGREN AAGAARD

Griegfest med kammerorkester

Igjen fikk man mulighet til å beundre artistene fra kammerorkesteret, denne gang fra hjemme-repertoaret. Fra mørke og kalde til melankolske, men også lystige, folketoner ble kvelden 29. november beroligende og litt magisk. Mine damer og herrer – Edvard Grieg på Kulturhusscenen.

NATALIA MAZUR
HERMENEGILDA.SA@GMAIL.COM

Konserten var delt inn i tre deler, en del for hver sonate, hvor den siste ble spilt etter en pause. Rommet mellom hver av delene av konserten ble æret med Hennings

Kraggeruds taler. Disse talene gjaldt blant annet omstendighetene av de forskjellige verkene oppvekst, og følelsene som fulgte komponisten mens komponerte. Fortellingene var toppet med en god porsjon humor og skapte en meget behagelig atmosfære, som i tillegg

ble oppvarmet med energien til utallige strykeinstrumenter. I bakgrunnen skilte klarnett, obo samt fagott seg klart best ut.

Dessuten var Henning Kraggerud et sentralt punkt hele kvelden siden han spilte tre roller samtidig. Han var dirigent, so-

list, og, som ble allerede nevnt, konferansier. Det var også fantastisk å se at hver eneste tone orkesteret spilte gjenspeilet seg i Kraggeruds ansikt. Dette var noe som videre forsterket de forventningene publikum hadde: de kom til fest og fikk nøyaktig det.

FOTO: JUAN PABLO HERNÁNDEZ

Hva: Kammerorkesteret
Hvor: Kulturhuset
Når: 29. november 2012

Avant-Garde Christmas?

On Friday 1st December, the traditional Student Samfunnet Christmas concert came back to Domkirken after 5 long years of absence. Here's the story of an uncommon celebration.

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

When finally inside the century-and-a-half old cathedral, the attendees seemed to take off their frost-bitten masks and put on a jollier, intimate Christmas-like merriness. People from all ages were present, both Norwegians and internationals and virtually every sitting place was taken.

This crowded house proved, throughout the evening, to be a good audience, cheering each and every choir and each and every song, regardless of their musical style. Indeed, this night showcased both very traditional Christmas hymns (Hallelujah by the Mannskor, Nordnorsk Julesalme by Ultralyd) and some more puzzling ones.

Ompaniet for example brought a completely different atmosphere to the church with their loud and dynamic big-band jazz and Fullt På Høyde, led by Andrew K. Kalyowa from Uganda, showcased a rather surprising, if popular, traditional African song complete with drums and traditional vocal pitch.

Even those who kept close to a more traditional Christmas spirit did so in a somewhat challenging

FOTO: LYONEL PERABO

way. Tromsø Akademiske Kvinnekor played for example a Christmas song from Sibelius and a French hymn from the sixteenth

century while Cantus Cordis did a very Anglo-Saxon set featuring notably the R'n'B "Santa Baby".

All in all, the event, even if quite unorthodox, attracted a more than decent crowd that reacted to the different choirs' artistic choi-

ces with enthusiasm and good faith; a perfect way to start the holiday season.

Jentepop vender tilbake

Tromsøs folk pop band, The BonBons vant Bandwagon mandag 3. November. Bandwagon er en konkurranse for ferske og uetablerte artister og band.

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

Utopia: Mitt første spørsmål er: trodde dere at dere kunne vinne før konkurransen?

The BonBons: Vi tenkte jo at det var en mulighet vi kunne vinne Bandwagon, særlig når vi var kommet helt til finalen. Når vi hørte de andre artistene vi skulle konkurrere mot innså vi virkelig hvor høyt nivået lå, og da må vi innrømme at vi ble litt usikre. Med så stor konkurranse var det ekstra stas å vinne. Vi øvde masse fram mot finalen, finslipte koringene og instrumentferdighetene, så satsa vi alt og ga virkelig jernet! Det viste seg å være verdt det.

Utopia: Var det noen av de andre bandene på Bandwagon som dere tenkte: "de kunne, eller faktisk burde, ha vunnet?" Noen personlige favoritter?

The BonBons: Vel, lokalt så var OH! en personlig favoritt. I finalen likte vi veldig godt "Vanishing Vegas", "Fred Friedstone's" og "Eivind Vilnes". Disse holdt et veldig høyt nivå! Gode låter, bra

på scenen, men ikke minst: veldig hyggelige folk!

Utopia: Det var bare dere tre fra bandet på scenen; var dette et bevisst valg, eller kunne ikke resten av medlemene være med?

The BonBons: Grunnen til at det bare var oss tre i finalen er fordi låtene vi hadde sendt inn til Nordlys og Bandwagon i Troms var fra en live-demo med bare oss tre. Vi har to konsept med bandet vårt: det ene er med oss tre, som passer til kortere konserter, eventer og slike ting. Den andre delen er med hele bandet og egner seg til større ting som festivaler og lengre konserter. Så vi bestemte oss for å presentere oss som en trio i Namsos siden det var utgangspunktet for at vi ble sendt videre fra Tromsø. I tillegg er det litt moro å gi seg selv en ekstra utfordring og uten guttene som backing måtte vi stå på litt ekstra selv. Kine lærte seg et nytt instrument, nemlig mandolin, Herborg sjonglerte mellom både trøorgel og piano, samtidig som Julie trakterte fela og spilte på en liten basstromme i skyhøye hæler! Vi er bare fornøyd at vi kom oss gjennom låta vi-hehe!

Utopia: Hvordan valgte dere "The Riches", låten som gjorde at dere vant? Hva er spesielt med denne låten?

The BonBons: Vinnerlåta "The Riches" er en fengende, catchy og litt rar låt som godt representerer det uttrykket vi i gruppa har lagd sammen. Låta skiller seg ut fra mengden av pop-låter som finnes og vi synes det er litt morsomt hvordan blandinga av halvvarabisk, folk og pop høres ut- det blir iallefall et unikt uttrykk som vi synes er spennende. Vi fikk bare spille én låt i finalen og da var det viktig å få vist oss frem på best mulig måte. Vi skreddersydde The Riches til finalen slik at vi fikk frem både fele, trøorgel og pianoet, og koringer, som er blitt typisk for The BonBons sitt musikalske uttrykk.

Utopia: Hva har dere tenkt til å bruke vinnerpremien fra Bandwagon til? Bør vi forberede oss på å endelig få se noe ute snart?

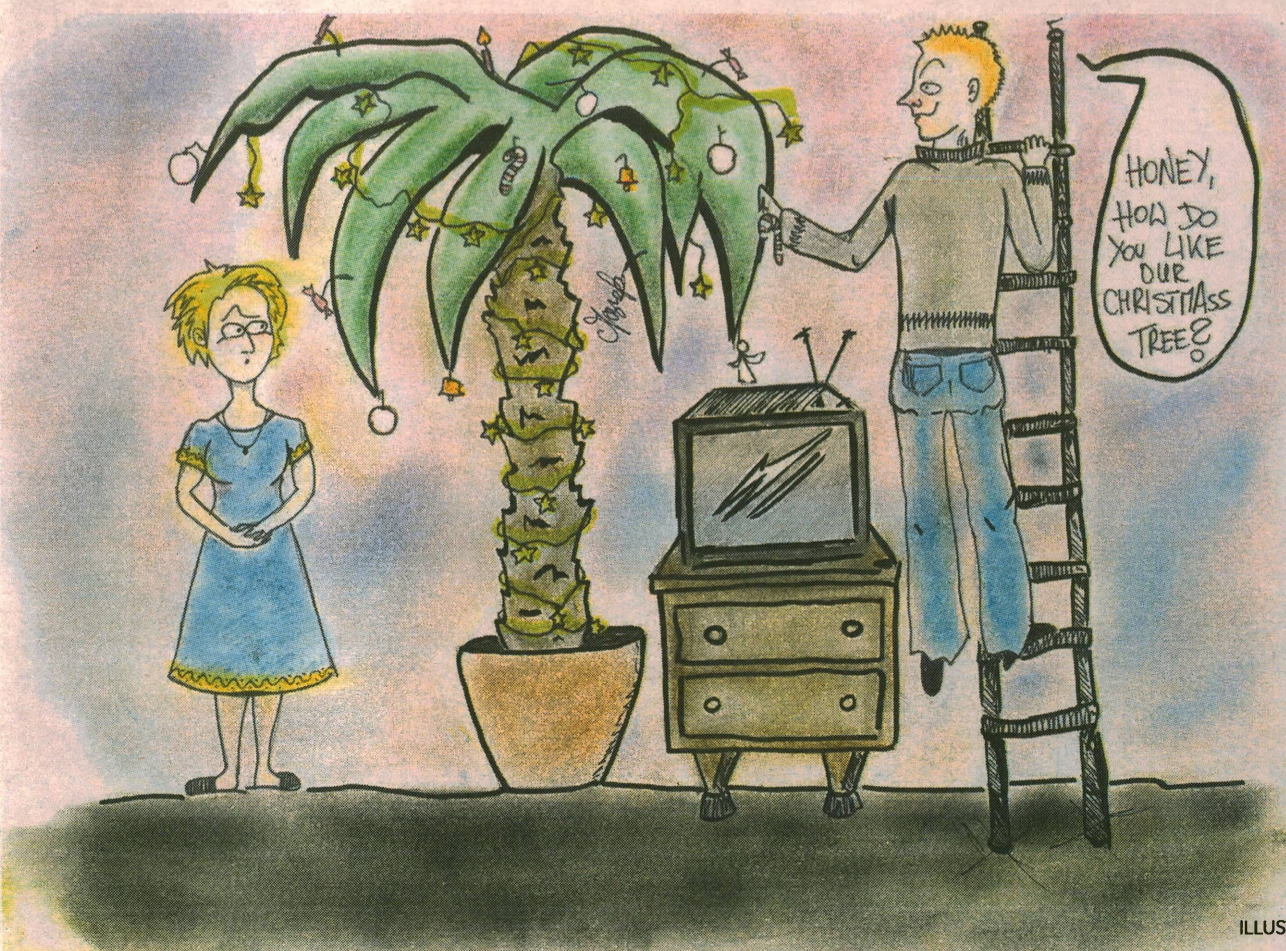
The BonBons: Vel, vi vant ingen penger i finalen, men vi vant mye annet som er til stor hjelp for oss! Vi får blant annet spille inn låter i studioet de har i Namsos, som

FOTO: YNGVE OLSEN SÆBBE

visstnok skal være et av Norges beste for tiden, så det er vi veldig fornøyd med! Til innspillinga får vi ha med oss stjerneprodusent Ollie Olson (som har jobbet med bl.a Snoop Dog, Robyn og Iggy Pop). En del av premien er også å få spille inn musikkvideo. Men ikke minst får vi spille på Nor-

wegian Wood festivalen i Oslo, sommeren 2013. I tillegg til dette får vi også faglig oppfølging fra Rock City og en promoavtale med Wimp. Vi lover at dere at iløpet av 2013 vil dere få høre mer fra The BonBons!! Og vi gleder oss stort!

ILLUSTRASJON: NATALIA MAZUR

The Metal Page

Music From the Elder

Utropia met with Tom Arne Hermansen, singer of Tromsø's underground legend 666 to discuss their recent comeback, things of the past, and the prospect of them as one of Norway's oldest Metal acts.

A Utropia exclusive.

666 LIVE AT KULTURHUSET, NOVEMBER 2012.

PHOTO: LYONEL PERABO

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

Hello Tom, should we maybe start talking about the genesis of the entity known as 666?

The band was formed in 1982, I really don't know when exactly because I wasn't in the band in the first three months. The band came out of a Norwegian punk rock band called Norgez Bank. It was a punk rock band turned funk and the bass player and the drummer wouldn't go on that funk way, they wanted to play rock'n roll. So they hooked up with Bønna and two other guitarists and the bass player from Norgez Bank went on to play guitar and start 666, and Bønna and I came along a couple of months later.

How long did the band stay together before your split?

We didn't stay together more than maybe a year, we were going different ways, and there were dark forces pulling us into different directions. The new guys, the new guitar players, they have been playing professionally for years and years so hopefully we get a boost from them. The

youngsters are only 35 and 38 so hopefully they will want to play a lot.

What were your influences regarding your name, and your conceptual and musical identity?

The name for the band was "how do you do a riot after punk-rock?" The punk-rockers had done it all. If you wanted to have your name in the newspaper or in the radio you had to make a riot or something. So we went to church; with Satan of course. And made lyrics

"We're all Punk-Rockers and a bit of Motörhead and Venom"

about Satan. And it was really what we were doing, trying to get our name in the Paper and get some gigs and have a good time. Music was influenced by the likes of Venom and of course Motorhead, with lyrics maybe more on the Clash side, until we started writing about the man downstairs.

Did you ever record anything when you were still around in the eighties?

Yeah, we tried to. We went to a studio and recorded a couple of songs. But no one knows where they've gone and we don't have

"I'm not the best singer in the world but we put on a hell of a show"

any recorded material except those we played live. It's a shame because in our comeback shows we only had 7 songs to play because we could not remember any of the new things we made before we broke up! Really cool songs I remember like Lucifer Rising, with lyrics by Alfen Krogseth, the leader of the band, but he's not with us anymore. He doesn't play today. So if anyone has tapes, bootlegs or whatever from the time we were kids please let me know.

We will release a single in January. We are in the studio right now; we will record two of the old songs just to get them out and then we

"If you wanted to have your name in the newspaper or in the radio you had to make a riot or something. So we went to church; with Satan of course"

will go back in the studio with the new songs we are writing right now.

How was the rock scene in Tromsø back in your days?

Of course there was what is now Driv, the Ungdomenshus, and we had a very cool active rock club, and of course we had festivals. But it was very hard to get gigs especially when your name is 666. Back in the early 80s Norway was a very conservative place. But it was good publicity for us. We didn't hear of bands that were playing the same style of music as we did until a couple of years later with Mayhem.

You split up in 83, what did you think about the explosion of Norwegian metal a decade after you split?

I didn't see that coming at all. I had no idea that this would be such a big thing in Norway and worldwide. I was really really surprised because this is the kind of music

that should go all the way, but it's cool; there are really good bands and extremely good musicians. I am happy about it and even if we are not a black metal band like black metal bands today maybe we inspired some to play some cool and fast rock and roll music.

And why did you actually decide to kick-start the band again, thirty years after?

We were asked to an eighties reunion show at the Kulturhuset. We checked with the guitar players and they said no way, so we needed to find some new ones. They said that, hell yeah, it was an honor to play with 666 so we made a show and afterwards said why not, this is very funny let's make a couple of new songs and see how it's going. So yes, we had three shows, the single is coming and so hopefully we will have a tour next year and an LP or CD will be coming along.

Check the Full-Video interview on Utropia's Youtube channel.

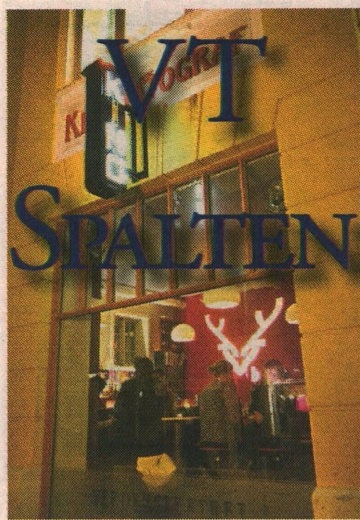

FOTO: INGUN A. MAEHLUM/ TIFF

Verdensteatrets Julekalender

Fanny og Alexander, Reisen til Julestjernen, Love Actually, It's a Wonderful Life og Home Alone... Verdensteatret inviterer i desember til et gjensyn med tidenes beste julefilmer. Vi har satt sammen et program med visninger av juleklassikere i alle sjangere for filmelskere i alle aldre.

MÅNEDENS KLASSIKER

Verdensteatret viser hver måned utvalgte filmklassikere i samarbeid med de andre Cinematekene i Norge. Første film ut denne måneden er Gilda, en av de store erotiske klassikerne fra Hollywoods gullalder, med Rita Hayworth i hovedrollen. Gilda er også et av mange høydepunkt i film noir stilen. Neste film ut denne måneden er den ultimate julefilmen. It's a Wonderful Life. Ingen kunne som Frank Capra fortelle historien om det hederlige, vanlige mennesket og aldri gjorde han det vel bedre enn her. Da filmen hadde premiere i julen 1946, syntes publikum den var deprimerende, og den ble ingen suksess. Nå regnes den som den største juleklassikeren av dem alle: en optimistisk hyllest til livet, vennskapet og kjærligheten.

KONSERT PÅ SELVESTE NYTTÅRSAFTEN: DIREKTE OVERFØRT NYTTÅRSKONSERT MED BERLINERFILHARMONIEN

Det perfekte vorspiel til en minnerik avslutning på 2012. Nyttårsaftnen overfører vi Berlinerfilharmoniens gallaforestilling LIVE med Mezzosopranen Cecilia Bartoli og dirigent Sir Simon Rattle.

Program: Musikk av blant andre Antonín Dvorák, Jean-Philippe Rameau, Georg Friedrich Händel, Camille Saint-Saëns, Johann Nepomuk Hummel, Maurice Ravel og Johannes Brahms. Varighet: Ca. 90 minutter.

Mandag 31. desember kl. 17:30: Nyttårsconsert med Berlinerfilharmonien

Ringenes Herre Maraton

Hobbittens premiere nærmer seg, og så kommer Filmklubben med Ringenes Herre maraton. Rett før premieren!

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

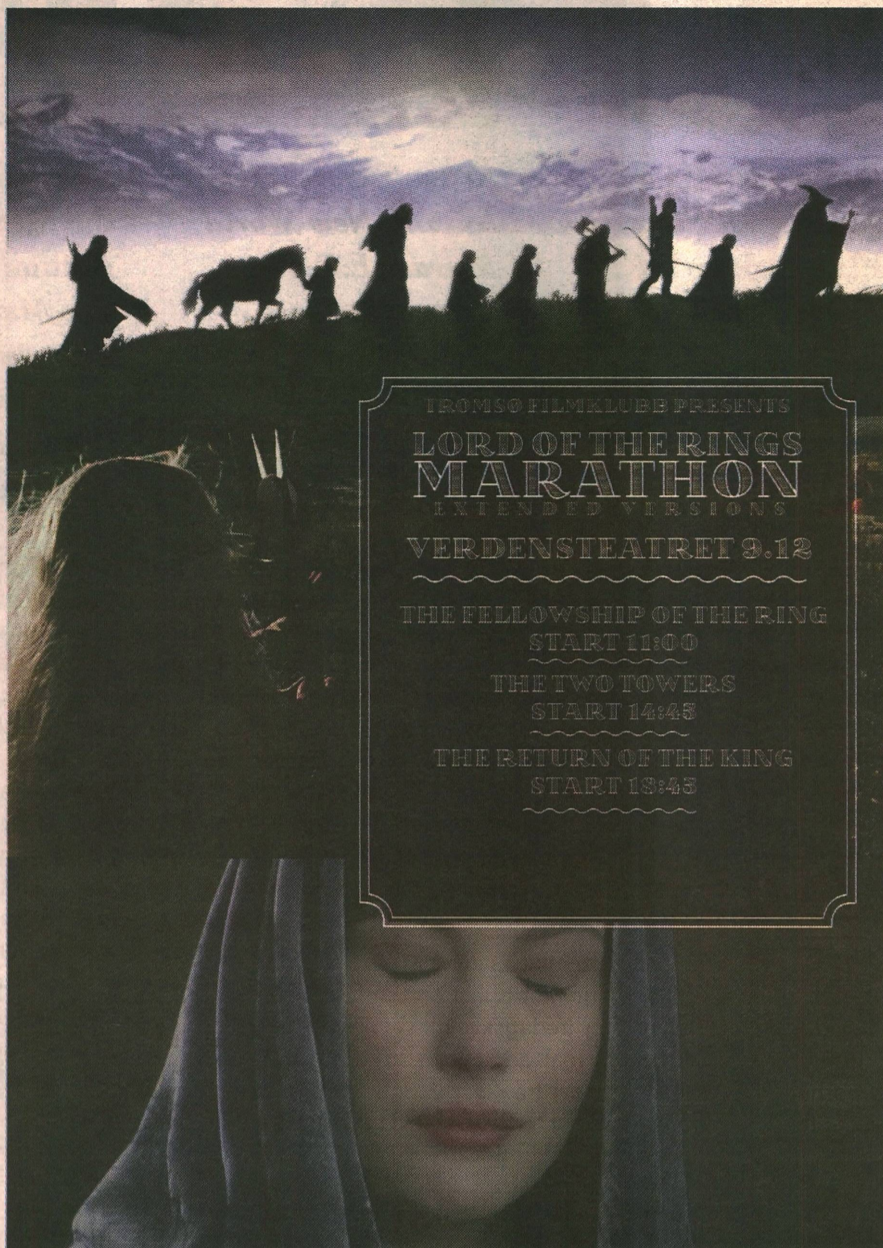
— I år har Filmklubben satset på litt større og annerledes arrangementer i tillegg til det vanlige filmprogrammet, sier Thomas Norbye Olsen. Og vi vet at de har allerede laget flere arrangementer på Driv. Blant disse er YouTube battle, Rocky Horror Picture Show og nå Ringenes Herre-maraton. - Dette gjør vi for å tilby et bedre og mer variert program for våre medlemmer, samt å skape større interesse for Tromsø Filmklubb. Flere av våre søsterklubber i Norge har arrangert lignende arrangementer tidligere med stor suksess, derfor syntes vi det var på sin plass å prøve dette også i Tromsø, fortsetter han. Vi spurte ham om Filmklubben forventer mye folk.

— Før en endelig beslutning om arrangementet ble tatt, loddet vi stemningen rundt omkring, og den var utelukkende positiv. Filmene er jo utrolig populære og det er ikke hver dag man kan se disse på kino. Det er selvfølgelig vanskelig å si med sikkerhet på forhånd, men vi håper og tror det vil komme mye folk, sier Thomas og tillegger:

— Jeg vil også minne om at det absolutt ikke er noe krav å se alle tre filmene. Har man lyst til bare å se en av dem er dette fullt mulig.

Hobbitten og RH er to uavhengige prosjekter. Ringenes Herre er jo en mye mørkere trilogi med andre premisser enn Hobbitten - som til kontrast virker mer plott-drevet og mindre action-drevet (uten at vi kan si noe med sikkerhet). Er et RH-maraton egentlig relevant som oppvarming for Hobbitten?

— Absolutt! Ringenes Herre ble i sin tid skrevet som en oppfølger til The Hobbit på grunn av den fantastiske mottakelsen boken fikk. Vi befinner oss jo i samme univers og ikke med mange år fra hverandre.

TROMSØ FILMKLUBB PRESENTS
LORD OF THE RINGS
MARATHON
EXTENDED VERSIONS

VERDENSTEATRET 9.12

THE FELLOWSHIP OF THE RING
START 11:00

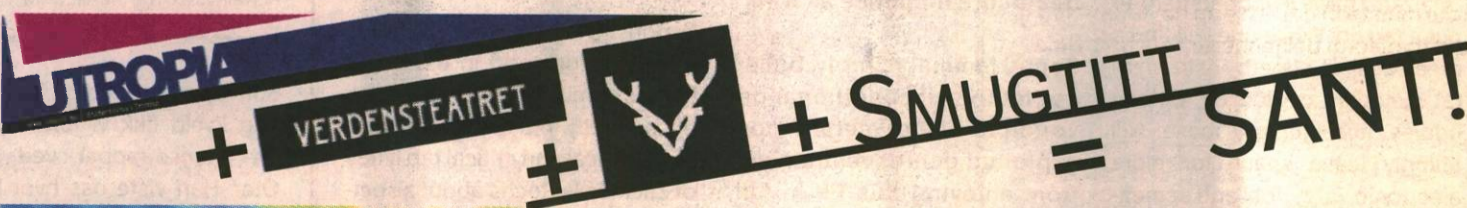
THE TWO TOWERS
START 14:45

THE RETURN OF THE KING
START 18:45

Mye av handlingen i Ringenes Herre har jo sitt utspring i Hobbitten. Det er jo blant annet i Hobbitten at Bilbo får tak i ringen. I tillegg vil jo flere av karakterene (og skuespillerene) fra Ringenes Herre dukke opp på ny, så det vil for mange være artig å friske opp disse relasjonene.

Til slutten spurte vi om noe spesielt.

Thomas nevnte matservering i «Ringenes Herre-stil». - Uten å avsløre for mye, så kan jeg si at vi har tatt utgangspunkt i det som blir spist i filmene, så at det dukker opp et lembasbrød eller to er vel ikke utenkelig. Mer kommer jeg ikke til å si, så man må nok møte opp og oppleve det selv. Men at det blir bra, lover jeg!

Filmen blir «NO» av regissør Pablo Larrain, med Gael Garcia Berneal i hovedrollen.

Verdensteatret, 11. januar kl. 19:00.

SARP – The Sámi art research project

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

The main topic at The Sámi Art Research Project conference this year centered around Perspectives on the Indigenous and the Contemporary. The conference brought together researchers in art history and related disciplines as well as artists of a wide range of mediums.

All the speakers presented their recent projects, which were not only connected to the Sámi population, but also to other minorities around the world. The organizers focused on empirical knowledge from historical perspectives as well as introducing fresh ideas on the subject. It was a great chance to meet people working together on such various and broad topics. The conference started with a speech by Elle Sofe

Henriksen from Kautokeino, who also showed two of her short films. The next two days were divided into workshops, where different presenters showed their work that ranged from Methodology through to Globalization, Politics and Irony.

The conference also focused on modern Sámi art. For example, among the presenters, there was the young Joan Nango, architect and sceno-

grapher from Tromsø, who presented indigenous hip-hop in a globalized world during one of the workshops. In addition to workshops, attendees to the conference were also taken to the Small Projects Gallery to see Fall Back Spring Forward- its own exhibition by a Sámi artist. Overall, the variety of topics and themes made for an exceptional conference for anyone who has even the smallest interest in minorities.

PHOTOS: SALLY ROSENDAHL

Hva: SARP
Hvor: Small Projects Gallery
Når: 22. torsdag november

«Pesten» herjer i Tromsø

1349 – Pesten, en musikal av Statsteatret kom til Tromsø for et par forestillinger

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

Pesten er en frisk, ny pust i en genre dominert av naive forestillinger satt til å underholde. Hver scene er overfylt av symboler og referanser til kultur og Norges- og verdens historie. Samtidig blir de «tunge» scenene kontrastert med musikal-scenene.

Musikalen forteller en historie fra året 1349 da pesten nådde Norge. Fortellingen fokuserer på en familie. Faren, en enkemann som driver et vertshus, bor sammen med sine tre sønner. De er fattige fordi

bedriften går dårlig. Situasjonen forandres da Antonio kommer til familien. Italieneren lærer nordmenn å lage pizza, og ting virker å forbedres for en liten stund. Antonio er likevel fulgt av en mysteriøs syngende kvinne, og gjemmer et mysterium som fører til en familie.

Historiske hendelser i musikalen blandes med spørsmål om religion, familie, sannhet og rase. Sangene bringer parodi i spillet og er gode kontrapunkter til de mest dramatiske scener. De forsterker det absurde ved situasjonene de følger.

SKUESPILLERE FRA STATSTEATER EROBRET TROMSØ

FOTO: SUNNIVA JOHANSEN

Stykket er sterkt ikke bare muskalsk, men også når det gjelder den visuelle siden. Minst et par scener skal etterlate seg et spor i hukommelsen. Pesten er kanskje ikke en spektakulær musikal: det er bare fire skuespillere i den, rekvisittene var beskjedne og skuespillere måtte selv slå på

og dirigere musikken og lydeffekter. Likevel bruker kunstnere fra Statsteatret alt i sin favør. Derfor virket stykket bedre enn mange sine dyrere «venner».

Cato Skimten Storengen visste at han er en verdensmester i karakterens transformasjon. Han spilte

alle de tre brødrene, og med bare fem-ti sekunder som han kunne bruke for å gå i en annen rolle. Transformasjonene var ikke bare morsomme, med også vellykkede. Jeg aner ikke hvorfor hans talent ikke blir brukt i filmer, men kanskje er det best at Statsteatret ikke mister ham ...

Syklus – historien fortalt baklengs

Har du noen gang tenkt på hvordan verdenshistorien hadde sett ut dersom evolusjonen hadde tatt en annen retning? På dette og andre spørsmål kan tegneserien "Syklus" av Martin Ernstsens & Kilian Eng, gi deg svaret.

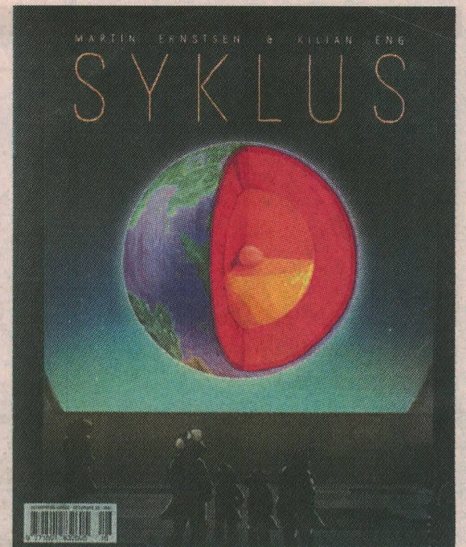

FOTO: PRESSE

NATALIA MAZUR
HERMENEGILDA.SA@GMAIL.COM

Aksjon fokuserer på evolusjonsendringer og tegneserien forteller denne historien baklengs. Man har en enestående mulighet til å forestille hvor-

dan verden kunne sett ut, dersom det hadde vært dinosaurer som overlevde Big Bang og skapte sine egne sivilisasjoner. En mann spiller i denne historien også en veldig viktig rolle, men vanligvis presentert i form av et skelett.

Selv om denne historien er ganske kort, er den veldig original og kan være av interesse for alle. Faktumet at det ikke er noe tekst i denne tegneserien, er ganske uvanlig. Illustratører forteller historien kun med bruk av bilder. På denne måten kan man tolke his-

torien individuelt og fremme sine egne forslag. Til slutt kan vi også stille oss selv et viktig spørsmål å tenke over - Kunne planeten vår ha vært et bedre sted å leve på, dersom det hadde vært dinosaurer som hadde dannet den?

Utgitt: 2012
Forfatter: Martin Ernstsens & Killian Eng
Forlaget: Jippi Forlag

BILDER: PRESSE

Shooting and Exploding. But Bigger.

JOE COLLINS
CHOCONUTJOE@YAHOO.CO.UK

There have been a slew of free-to-play shooters released over the last year: some of them good, some of them... less so. Thankfully, I can say with some certainty that Planetside 2 is an example of the former, despite a few teething problems.

Planetside 2 has been described as an MMOFPS, or an FPS-MMO if that's your thing. If you know your gaming acronyms, then you should have a pretty rough idea of what to expect: something somewhere between Call of Duty and World of Warcraft, or better yet, somewhere between Halo

and Eve Online. Then again, PS2 differs so much from any of those games that the comparison may be more misleading than helpful. So let me put it this way: Imagine your typical multiplayer FPS that features vehicles and decent sized maps and so on, like Battlefield for example, or Unreal Tournament. Then, take that game and scale everything up by a couple of orders of magnitude. What you're looking at now is an FPS game with several thousand players competing on a map the size of Skyrim. That game is Planetside 2.

This gigantic map isn't just the location of a quick, ten minute deathmatch either. It's a persistent world, occupied by three warring factions, locked in a constant

struggle to capture territory and secure resources. This persistence gives rise to another potential selling point for PS2, namely that the action and drama is all player driven. Unlike most MMOs, there are no quests or NPCs. Instead, every major event in the game will be a result of the player's ability to coordinate and employ strategies. As an upshot of this, I suspect the game will continue to evolve over the coming months, as players organise and discover new tactics, adding a kind of meta-game narrative to the whole experience. It's an exciting prospect, and a good reason to get into PS2 at its inception.

As of today, PS2 is a pretty solid gameplay experience. If you've played an FPS before then you

shouldn't have too much difficulty getting the hang of the basics. There's shooting, flying, driving and a healthy amount of exploding, all of which feels satisfying and well done. The free-to-play model appears sensible and well balanced. Paying money only gets you short cuts to unlock gear faster, there's no pay-to-win here.

There have however been a number of technical issues since the game launched. Most notably, some pretty serious lag spikes. There are good reasons for this of course. If you've ever wondered why there aren't more MMOFPS games, given how financially lucrative both MMOs and FPSs are, it's because getting it to work is a major technical chal-

lenge. The fact that PS2 works at all is cause for amazement, and Sony Online Entertainment appear to be working hard to fix the outstanding problems. All in all I think we can cut them some slack for a fairly rocky launch.

Title: Planetside 2
Developer: Sony Online Entertainment
Price: Free!

Kjemien rundt oss

BJARTE AARMO LUND
BJARTE@UTROPIA.NO

Al¹³ Aluminium

26,981538

Aluminium (Al), følger Magnesium i det periodiske system, som nummer 13 med en atomvekt på 26,981538 u. Aluminium finnes i store mengder i jordskorpa, faktisk utgjør det 8% av jordskorpa vekt og kommer på en tredje plass når det gjelder de mest vanlige grunnstoffene på landjorda.

Alikevel var det første rene aluminiumet så verdifullt at keiser Napoleon den tredje ble bæret med et middagsservice i aluminium som kun hedersgjester fikk benytte mens andre middagsgjester måtte klare seg med gullt-bestikk.

Men etterhvert ble bedre metoder utviklet for fremstilling av metallisk aluminium fra de aluminiumsholdige mineralene som bauxitt og feltspat.

De mer moderne metodene benyttet seg av elektrisitet for å bryte de ioniske bindingene mellom aluminium og ulike anioner, og da trengte man mye strøm! Og brått havnet Norge på verdenskartet med store fossefall som kunne tvinges igjennom dynamoer for å danne billig strøm, og Norske Hydro ble skapt.

Selv om vi har mye aluminium er fortsatt 75% av det utvinnede alu-

FOTO: TERJE S. KNUDSEN

miniumet fortsatt i bruk, for aluminium kan smeltes om gang på gang uten at det forringer kvaliteten, derfor lønner det seg å pante bokser og resirkulere biler siden resirkuleringen bare forbruker 5% av energien som den opprinne-

lige produksjonen krever.

Aluminium inngår også i en rekke deoderanter, fordi aluminiumkompleksene plugges igjen svettekjertelene slik at svetten ikke kommer ut der du tar på deode-

ranten. Og når svetten ikke kommer ut, får ikke bakteriene noe å vokse i, og ingen vond lukt blir resultatet. Moderne aluminiumkomplekser kan redusere svette mengden med 40-60%.

mat

Bulgarian Shopska Salata

TRICIA TERRONES
TTE007@POST.UIT.NO

Ingredients:

- 4 tomatoes, chopped
- 1 large cucumber, peeled and chopped
- 4 green or red peppers, chopped
- 1 large yellow onion, chopped, or 6 green onions, sliced
- 2 tablespoons chopped fresh parsley
- 1/2 cup sunflower oil
- 1/4 cup red-wine vinegar
- Salt and black pepper
- 1/2 cup Bulgarian sirene cheese or feta cheese, crumbled

Instructions:

Place tomatoes, cucumber, peppers, onion and parsley in a large bowl and toss. Mix together the oil, vinegar, salt and pepper until blended. Pour as a dressing on the vegetables and top with the crumbled cheese, and serve!

FOTO: PRESSE

Kulturredaktøren anbefaler

Poetrography

Neli Dimitrova will be presenting her new collection of poems in conjunction with the photography of Sally Rosendahl at **Small Projects Gallery**. Sally took the photos during a sojourn in Greenland this Autumn. Utopia spoke with Neli about the upcoming show, titled *Poetrography*.

How did the idea for this exhibit come about?

I just wanted to do something different and interesting. One night I was just going home, actually from a photo exhibition and the

idea just came up. I texted Sally about it and she agreed to take 25 pictures, one for each poem I have published.

Can you describe your poetry?

That's a bit difficult; it's poetry coming from the heart and the soul. Honest and deep feelings.

Where do you find inspiration?

Usually I write about something I went through, or something a friend of mine went through. It's different I guess, sometimes it can be just a word or a sentence I heard and liked it.

What do you hope that people will get out of this exhibit?

I hope people will get some kind of inspiration, having a glimpse into mine and Sally's world. And most of all I hope people will enjoy it.

Hva:

Poetrography

Hvor: **Small Projects**

Når: **fredag, 07 desember**

FOTO: SALLY ROSENDAHL

the Utopia Calendar

Your source of information about what happens in Tromsø

film musikk kunst
teater annet driv
ISU events

mandag 10. desember

mandag 17. desember

GOD JUL

tirsdag 11. desember

abrahams barn, kulturhuset, 19:00

tirsdag 18. desember

GOD JUL

onsdag 12. desember

ska patrol, driv, 18:00
Juleoratoriet, domkirke, 19:30

onsdag 19. desember

GOD JUL

torsdag 13. desember

femme, kulturhuset, 20:00

torsdag 20. desember

GOD JUL

torsdag 06. desember

filmquiz, driv, 19:00
desembernat, tromsø museum, 18:00

fredag 07. desember

fredagsquiz finale, driv 19:00
poetrography, small projects, 20:00
mari kvien brunvoll med building instrument, fædsta teaterhus, 21:00

fredag 14. desember

lørdag 08. desember

X-mas Party, d

lørdag

pia

ku

for an up
of all the
go to ou